

COMITETUL LOCAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ AL COMUNEI MOȘNIȚA NOUĂ

APROBAT
CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI
MOȘNIȚA NOUĂ
PRIN H.C.L. CU NR. 23 DIN 29.08.2012

PLANUL DE ANALIZĂ ȘI ACOPERIRE A RISCURILOR TERITORIALE DIN COMUNA MOȘNIȚA NOUĂ

CAPITOLUL I. DISPOZIȚII GENERALE

1. Secțiunea 1. Definiție, scop, obiective

Planul de analiză și acoperire a riscurilor din comuna Moșnița Nouă reprezintă documentul care cuprinde riscurile potențiale identificate la nivel de administrație locală.

Scopul Planului de analiză și acoperire a riscurilor este acela de a permite autorităților și celorlalți factori de decizie să facă alegerile cele mai bune posibile referitoare la:

- prevenirea riscurilor;
- amplasarea și dimensionarea unităților operative;
- stabilirea concepției și elaborarea planurilor de intervenție în situații de urgență;
- alocarea resurselor (forțelor și mijloacelor) necesare.

Obiectivele Planului de analiză și acoperire a riscurilor sunt:

- crearea unui cadru unitar de acțiune pentru prevenirea și managementul riscurilor generatoare de situații de urgență;
- amplasarea și dimensionarea unităților operative;
- stabilirea concepției și elaborarea planurilor de intervenție în situații de urgență;
- alocarea resurselor (forțelor și mijloacelor) necesare.

2. Secțiunea a 2-a. Responsabilități privind analiza și acoperirea riscurilor

Responsabilitățile privind analiza și acoperirea riscurilor revin tuturor factorilor care, potrivit legii, au atribuții ori asigură funcții de sprijin privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență în profil teritorial (autorități ale administrației publice centrale de specialitate și locale, inspectoratele teritoriale pentru situații de urgență, alte organe și organisme cu atribuții în domeniu).

În conformitate cu Hotărârea de Guvern nr. 2288 din 9 decembrie 2004 pentru aprobarea repartizării principalelor funcții de sprijin pe care le asigură ministerele, celelalte organe centrale și organizațiile neguvernamentale privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență sunt repartizate următoarele funcții de sprijin :

- Monitorizarea pericolelor și riscurilor specifice, precum și a efectelor negative ale acestora;
- Informarea, înștiințarea și avertizarea;
- Planificarea și pregătirea resurselor și serviciilor;
- Comunicații și informatică;
- Căutarea, descarcerarea, salvarea persoanelor;
- Evacuarea persoanelor, populației sau bunurilor periclitate;
- Acordarea asistenței medicale de urgență;
- Prevenirea îmbolnăvirilor în masă;
- Localizarea și stingerea incendiilor;
- Neutralizarea efectelor materialelor periculoase;
- Asigurarea transportului forțelor și mijloacelor de intervenție, persoanelor evacuate și altor resurse;

- Efectuarea lucrărilor publice și ingineresti la construcțiile, instalațiile și amenajările afectate;
- Asigurarea apei și hranei pentru persoanele și animalele afectate sau evacuate;
- Asigurarea cazării și adăpostirii persoanelor afectate sau evacuate;
- Asigurarea energiei pentru iluminat, încălzire și alte utilități ;
- Efectuarea depoluării și decontaminării;
- Menținerea și restabilirea ordinii publice;
- Logistica intervenției;
- Reabilitarea zonei afectate;
- Acordarea de ajutoare de primă necesitate, despăgubiri și asistență socială și religioasă

1.2.1. Acte normative de referință

- ORDONANȚA DE URGENȚĂ Nr. 21 din 15 aprilie 2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență;
- HOTĂRÂRE Nr. 1489 din 9 septembrie 2004 privind organizarea și funcționarea Comitetului Național pentru Situații de Urgență;
- HOTĂRÂRE Nr. 1490 din 9 septembrie 2004 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei Inspectoratului General pentru Situații de Urgență;
- HOTĂRÂRE Nr. 1491 din 9 septembrie 2004 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind structura organizatorică, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor și centrelor operative pentru situații de urgență;
- HOTĂRÂRE Nr. 1492 din 9 septembrie 2004 privind principiile de organizare, funcționarea și atribuțiile serviciilor de urgență profesionale;
- HOTĂRÂRE de Guvern nr. 2288 din 9 decembrie 2004 pentru aprobarea repartizării principalelor funcții de sprijin pe care le asigură ministerele, celelalte organe centrale și organizațiile neguvernamentale privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență;
- HOTĂRÂRE nr. 547 din 09/06/2005 pentru aprobarea Strategiei naționale de protecție civilă;
- LEGE Nr. 481 din 8 noiembrie 2004 privind protecția civilă;
- LEGE Nr. 307 din 12 iulie 2006 privind apărarea împotriva incendiilor;
- ORDIN Nr. 360 din 14 septembrie 2004 pentru aprobarea Criteriilor de performanță privind structura organizatorică și dotarea serviciilor profesionale pentru situații de urgență;
- ORDIN Nr. 1134 din 13/01/2006 pentru aprobarea Regulamentului privind planificarea, pregătirea, organizarea, desfășurarea și conducerea acțiunilor de intervenție ale serviciilor de urgență profesionale;
- HOTĂRÂRE Nr. 642 din 29 iunie 2005 pentru aprobarea Criteriilor de clasificare a unităților administrativ-teritoriale, instituțiilor publice și

operatorilor economici din punct de vedere al protecției civile, în funcție de tipurile de riscuri specifice;

- ORDIN Nr. 2/211/118 din 5 ianuarie 2004 pentru aprobarea Procedurii de reglementare și control al transportului deșeurilor pe teritoriul României;
- ORDIN Nr. 638/420 din 12 mai 2005 pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale;
- ORDIN Nr. 665 din 30 mai 2005 pentru aprobarea Regulamentului de planificare, organizare, pregătire, desfășurare și evaluare a activității de prevenire;
- ORDIN Nr. 736 din 22 iulie 2005 privind instituirea serviciului de permanență la toate primăriile din zona de risc în caz de iminență a producerii unor situații de urgență;
- ORDIN Nr. 886 din 30 septembrie 2005 pentru aprobarea Normelor tehnice privind Sistemul național integrat de înștiințare, avertizare și alarmare a populației;
- ORDIN Nr. 823/1427 din 15 august 2006 pentru aprobarea procedurilor de codificare a atenționărilor și avertizărilor meteorologice și a avertizărilor și alertelor hidrologice;
- ORDIN Nr. 1184 din 6 februarie 2006 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și asigurarea activității de evacuare în situații de urgență;
- ORDIN Nr. 1995/1160 din 18 noiembrie 2005 pentru aprobarea Regulamentului privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență specifice riscului la cutremure și/sau alunecări de teren*);
- ORDIN Nr. 718 din 30 iunie 2005 pentru aprobarea Criteriilor de performanță privind structura organizatorică și dotarea serviciilor voluntare pentru situații de urgență;
- ORDIN Nr. 1084 din 22 decembrie 2003 privind aprobarea procedurilor de notificare a activităților care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase și, respectiv, a accidentelor majore produse;
- ORDIN Nr. 1259 din 10 aprilie 2006 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și asigurarea activității de înștiințare, avertizare, prealarmare și alarmare în situații de protecție civilă;
- HOTĂRÂRE Nr. 1579 din 8 decembrie 2005 pentru aprobarea Statutului personalului voluntar din serviciile de urgență voluntare;
- ORDIN Nr. 1494 din 7 noiembrie 2006 pentru aprobarea Normelor tehnice privind organizarea și funcționarea taberelor pentru sinistrați în situații de urgență;
- ORDONANȚA DE URGENȚĂ Nr. 1 din 21 ianuarie 1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență;
- ORDIN Nr. 1474 din 12 octombrie 2006 pentru aprobarea Regulamentului de planificare, organizare, pregătire și desfășurare a activității de prevenire a situațiilor de urgență;

- ORDIN Nr. 551/1475 din 8 august 2006 pentru aprobarea Regulamentului privind monitorizarea și gestionarea riscurilor cauzate de căderile de grindină și secetă severă, a Regulamentului privind gestionarea situațiilor de urgență în domeniul fitosanitar - invazii ale agenților de dăunare și contaminarea culturilor agricole cu produse de uz fitosanitar și a Regulamentului privind gestionarea situațiilor de urgență ca urmare a incendiilor de pădure;
- HOTĂRÂRE Nr. 1040 din 9 august 2006 pentru aprobarea Planului național de asigurare cu resurse umane, materiale și financiare pentru gestionarea situațiilor de urgență

1.2.2. Structuri organizatorice implicate

comitetul local pentru situații de urgență: servicii deconcentrate, descentralizate și de gospodărire comunala, institutii, regii autonome și societati comerciale, ai agenților economici care, prin specificul activitatilor desfășurate, constituie factori de risc potențial generatori de situații de urgență;

- Primăria comunei Moșnița Nouă;
- Consiliul Local al comunei Moșnița Nouă;
- Comitetul pentru Situații de Urgență al comunei Moșnița Nouă
- Postul de Poliție al comunei Moșnița Nouă;
- Dispensar uman
- Circumscripție sanitar veterinară
- 2 Școli cu clasele I – VIII;
- 2 Școli cu clasele I – IV;
- S.C. COVA GHERA S.R.L
- S.C. TCA 99 S.R.L
- S.C. ELKANA S.R.L.
- S.C. SEBI DO TRANS S.R.L
- S.C. LAGRADIA S.R.L.
- 4 Grădinițe

1.2.3. Responsabilități ale organismelor și autorităților cu atribuții în domeniu

LISTA ACTIVITĂȚILOR SPECIFICE CARE SE ÎNDEPLINESC ÎN CADRUL FUNCȚIILOR DE SPRIJIN

1. Monitorizarea pericolelor și riscurilor specifice, precum și a efectelor negative ale acestora

A. Centralizarea datelor și informațiilor privind monitorizarea pericolelor și riscurilor specifice, precum și a efectelor negative ale acestora: Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

B. Monitorizarea pericolelor:

- monitorizarea calității aerului: Ministerul Mediului și Gospodării Apelor;

- monitorizarea factorilor de mediu: Ministerul Mediului și Gospodării Apelor;
- monitorizarea pericolelor seismice: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizica Pământului - INCDFP - București și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții și Economia Construcțiilor - INCERC - București;
- monitorizarea fenomenelor hidrologice pe cursurile de apă și a calității apelor acestora: Ministerul Mediului și Gospodării Apelor, Administrația Națională "Apele Române";
- monitorizarea principalelor lucrări hidrotehnice: administratorul lucrării hidrotehnice, Ministerul Mediului și Gospodării Apelor și Ministerul Economiei și Comerțului;
- monitorizarea fenomenelor meteorologice periculoase: Ministerul Mediului și Gospodării Apelor, Administrația Națională de Meteorologie;
- monitorizarea stării de sănătate a populației: Ministerul Sănătății;
- monitorizarea transporturilor de substanțe chimice periculoase: Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului;
- monitorizarea activităților din domeniul nuclear, precum și a transporturilor de combustibil nuclear și materiale radioactive: Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare;
- monitorizarea siguranței în construcții: Inspectoratul de Stat în Construcții;
- monitorizarea obiectivelor economice sursă de risc chimic: Ministerul Mediului și Gospodării Apelor, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Economiei și Comerțului și Agenția Națională pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase;
- monitorizarea obiectivelor economice sursă de risc la incendii și explozii: Ministerul Administrației și Internelor și Ministerul Economiei și Comerțului;
- monitorizarea obiectivelor sursă de risc nuclear și radiologic: Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare și Agenția Nucleară;
- monitorizarea transporturilor de materiale explozive militare: Ministerul Apărării Naționale;
- monitorizarea obiectivelor militare, sursă de risc la explozii: Ministerul Apărării Naționale;
- monitorizarea pericolelor și riscurilor specifice, semnalate în plan extern și asigurarea colaborării cu organismele autorizate în domeniu, la nivel internațional: Ministerul Afacerilor Externe, prin Unitatea de Criză care îndeplinește funcțiile centrului operativ;
- monitorizarea pericolelor pentru rețelele de comunicații și informatice: Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Serviciul de Telecomunicații Speciale și Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații;
- monitorizarea pericolelor nucleare în instalațiile speciale de cercetare-dezvoltare: Ministerul Educației și Cercetării;
- monitorizarea infrastructurilor critice stabilite de autoritățile administrației publice centrale: comitetele ministeriale pentru situații de urgență;

- monitorizarea siguranței alimentelor - Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

C. Evaluarea riscurilor specifice:

- îmbolnăviri în masă: Ministerul Sănătății/Direcția Generală de Sănătate Publică și Inspekția Sanitară de Stat, Centrul Național de Supraveghere și Control al Bolilor Transmisibile și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor;
- epizootii/zoonoze: Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, în colaborare cu Ministerul Sănătății;
- căderi de obiecte cosmice: Ministerul Educației și Cercetării/Agenția Spațială Română, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Apărării Naționale;
- prăbușiri de teren cauzate de explozii miniere: Ministerul Economiei și Comerțului și administrației exploatarelor geologice;
- prăbușiri de teren în zone urbane: Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Locuinței, Ministerul Administrației și Internelor/administrația publică locală;
- alunecări de teren: Ministerul Administrației și Internelor/Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului;
- amenințări biologice: Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor;
- amenințări ecologice: Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor;
- amenințări la adresa infrastructurilor critice: Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Ministerul Economiei și Comerțului, Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, Ministerul Sănătății, Serviciul de Telecomunicații Speciale și Serviciul de Protecție și Pază.

D. Evaluarea efectelor negative:

- ale situațiilor de urgență care s-au produs: Ministerul Administrației și Internelor/autoritatea administrației publice locale;
- ale stărilor potențial generatoare de situații de urgență: conform responsabilităților de monitorizare și evaluare a pericolelor și riscurilor specifice.

2. Informarea, înștiințarea și avertizarea

A. Informarea și educarea preventivă a populației:

- Ministerul Administrației și Internelor/autoritățile administrației publice locale;
- Ministerul Educației și Cercetării prin instituțiile de învățământ;

- Ministerul Sănătății;
- Mass-media.

B. Înștiințarea autorităților administrației publice:

- asupra stărilor potențial generatoare de situații de urgență: autoritățile administrației publice centrale de specialitate cu responsabilități de monitorizare a pericolelor și riscurilor specifice;
- asupra producerii situațiilor de urgență: administratorii obiectivelor sursă de risc sau, după caz, administratorii proprietăților afectate.

C. Avertizarea populației:

- prin sisteme și mijloace tehnice de avertizare și alarmare publică: Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;
- prin mass-media: Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Societatea Română de Radiodifuziune, Societatea Română de Televiziune, societăți private de radioteleviziune, societăți de presă și internet.

3. Planificarea și pregătirea resurselor și serviciilor

- pentru intervenție operativă: Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;
- pentru punerea la dispoziție, conform legii, a unor resurse materiale și umane: Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale;
- asigurarea finanțării măsurilor de protecție a infrastructurilor critice: Ministerul Finanțelor Publice, ministerele de resort și patronatele.

4. Comunicații și informatică

- asigurarea funcționării rețelei de comunicații - informatică pentru managementul situațiilor de urgență: Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației;
- asigurarea legăturilor de telecomunicații speciale: Serviciul de Telecomunicații Speciale;
- refacerea operativă a sistemului public de comunicații: operatorii de telefonie fixă și mobilă.

5. Căutarea, descarcerarea și salvarea persoanelor

- căutarea-salvarea prin structuri operative specializate: Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;
- stabilizare și triaj medical: Ministerul Sănătății/Direcția Generală de Sănătate Publică;
- transport sanitar și evacuare cu mijloace de intervenție specifice: Ministerul Sănătății/Direcția Generală de Sănătate Publică;

- căutarea și salvarea persoanelor: Serviciile SALVAMONT, serviciile SALVAMAR și alte servicii de profil;
- salvarea persoanelor pe mare: Agenția Română de Salvare Vieți Omenești pe Mare.

6. Evacuarea persoanelor, populației sau bunurilor periclitate

- asigurarea protecției persoanelor cu funcții de conducere din instituțiile fundamentale ale statului în locurile în care acestea vor fi evacuate și a pazei noilor sedii de lucru, precum și a reședințelor puse la dispoziție: Serviciul de Protecție și Pază și Ministerul Administrației și Internelor;
- asigurarea locală a măsurilor pentru evacuare: Ministerul Administrației și Internelor/autoritatea administrației publice locale;
- evidența populației evacuate: Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General al Poliției Române/Inspectoratul Național pentru Evidența Populației;
- asigurarea primirii și cazării persoanelor evacuate: Ministerul Administrației și Internelor/fiecare unitate administrativ-teritorială locală;
- instalarea taberelor de evacuați: Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;
- recepția și depozitarea bunurilor evacuate: fiecare unitate pentru bunurile proprii;
- evacuarea animalelor: Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și autoritățile administrației publice locale;
- evacuarea valorilor culturale importante și a bunurilor de patrimoniu: Ministerul Culturii și Cultelor și autoritățile administrației publice locale;
- evacuarea valorilor de tezaur: Ministerul Finanțelor Publice, Banca Națională a României;
- evacuarea penitenciarelor, spitalelor, azilurilor de bătrâni: ministerele care au în subordine astfel de obiective;
- securitatea și paza zonelor evacuate: Ministerul Administrației și Internelor/Comandamentul Național al Jandarmeriei Române;
- controlul circulației: Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General al Poliției Române/Inspectoratul General al Poliției de Frontieră;
- evacuarea fondului arhivistic național: Ministerul Administrației și Internelor/Arhivele Naționale;

7. Acordarea asistenței medicale de urgență

- suplimentarea capacității de spitalizare: fiecare unitate spitalicească;
- instalarea spitalelor de campanie: Ministerul Apărării Naționale;
- asigurarea asistenței medicale pentru structurile de intervenție operativă: Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;

- acordarea asistenței medicale de urgență: Ministerul Sănătății și unitățile sanitare din rețelele sanitare proprii ale altor ministere și organe centrale;
- acordarea primului ajutor premedical: Societatea Națională de Cruce Roșie din România;
- asigurarea de medicamente și instrumentar medical: Ministerul Sănătății, Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale și Administrația Națională a Rezervelor de Stat.

8. Prevenirea îmbolnăvirilor în masă

- stabilirea dimensiunilor și caracteristicilor zonelor de carantină: Ministerul Sănătății/Direcția Generală de Sănătate Publică și Inspekția Sanitară de Stat și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor/Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor;
- securitatea și paza perimetrului zonelor de carantină: Ministerul Administrației și Internelor/Comandamentul Național al Jandarmeriei;
- măsuri profilactice: Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, Ministerul Sănătății/Direcția Generală de Sănătate Publică și Inspekția Sanitară de Stat, Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor și Societatea Națională de Cruce Roșie din România.

9. Localizarea și stingerea incendiilor

a) localizarea, limitarea propagării, stingerea și lichidarea consecințelor incendiilor, inclusiv a incendiilor în masă: Ministerul Administrației și Internelor prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, cu forțele și mijloacele inspectoratelor pentru situații de urgență și alte forțe și servicii specializate existente;

b) localizarea și stingerea incendiilor la obiectivele din subordine/coordonare: Ministerul Economiei și Comerțului, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și Ministerul Apărării Naționale;

c) localizarea și stingerea incendiilor la fondul forestier: Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și autoritățile administrației publice locale.

10. Neutralizarea efectelor materialelor periculoase

a) stabilirea perimetrelor de securitate: Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;

b) evacuarea locală a populației existente în interiorul perimetrului de securitate: Ministerul Administrației și Internelor;

c) intervenția operativă cu mijloace și materiale de neutralizare a efectelor materialelor periculoase: autoritatea administrației publice centrale de specialitate care are în coordonare/subordonare sau sub autoritate, după caz, astfel de agenți.

11. Asigurarea transportului forțelor și mijloacelor de intervenție, persoanelor evacuate și altor resurse

a) elaborarea concepției privind variantele de transport ale demnitarilor care beneficiază de protecție și constituirea parcului de mijloace necesare realizării acestora: Serviciul de Protecție și Pază, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Ministerul Apărării Naționale și Serviciul Român de Informații;

b) asigurarea transportului urban necesar pentru realizarea evacuării: Ministerul Administrației și Internelor/administrația publică locală;

c) stabilirea și pregătirea punctelor de îmbarcare a evacuaților din zonele afectate, în termen de 2 ore de la declararea stării de urgență: ministerele de resort sau autoritățile locale, după caz;

d) realizarea graficului de transport și asigurarea mijloacelor necesare pentru efectuarea evacuării, în termen de 6 ore de la declararea stării de urgență: Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului;

e) asigurarea transportului pentru persoanele și bunurile evacuate: Ministerul Economiei și Comerțului și Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale;

f) supravegherea, fluidizarea și controlul circulației auto: Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General al Poliției Române;

g) controlul și evidența auto-evacuării: Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General al Poliției Române și Inspectoratul Național pentru Evidența Populației;

h) transportul resurselor necesare pentru intervenție și asistență de primă necesitate în situații de urgență: Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Administrației și Internelor.

i) transportul forțelor și mijloacelor pentru intervenție operativă la lucrările de gospodărire a apelor: Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor - Administrația Națională "Apele Române".

12. Efectuarea lucrărilor publice și ingineresti de reabilitare la construcțiile, instalațiile și amenajările afectate

a) evaluarea rapidă a stabilității structurilor și stabilirea măsurilor de intervenție în primă urgență la construcțiile vulnerabile și care prezintă pericol public: Inspectoratul de Stat în Construcții, Corpul experților tehnici și asociațiile profesionale în construcții;

b) nominalizarea responsabilităților în realizarea măsurilor de intervenție de primă urgență: Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Ministerul Administrației și Internelor/administrația publică locală;

c) efectuarea lucrărilor publice și ingineresti la construcțiile, instalațiile și amenajările afectate: ministerele și instituțiile publice - la obiectivele din subordine/coordonare.

13. Asigurarea apei și hranei pentru persoanele și animalele afectate sau evacuate

a) asigurarea apei și hranei pentru persoane:

- în primele 72 ore de la evacuare sau la instituirea stării de alertă, după caz: Ministerul Administrației și Internelor/administrația publică locală;
- ulterior primelor 72 ore, până la încetarea evacuării sau a situației de urgență: Administrația Națională a Rezervelor de Stat;

b) asigurarea apei și hranei pentru animale: Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale;

c) verificarea și asigurarea apei potabile, prepararea și distribuirea hranei pentru persoanele afectate sau evacuate: Ministerul Sănătății/Direcțiile de Sănătate Publică Județene și a municipiului București, Societatea Națională de Cruce Roșie din România.

14. Asigurarea cazării și adăpostirii persoanelor afectate sau evacuate

a) asigurarea măsurilor necesare pentru realizarea protecției populației în adăposturi colective: Ministerul Administrației și Internelor/autoritatea administrației publice locale;

b) asigurarea cazării persoanelor evacuate: Ministerul Administrației și Internelor/administrația publică locală, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Apărării Naționale, Agenția Națională pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie, Societatea Națională de Cruce Roșie din România.

15. Asigurarea energiei pentru iluminat, încălzire și alte utilități

a) asigurarea autonomiei energetice pentru fiecare facilitate critică de răspuns la urgență, pentru minim 72 ore: conducătorul/administratorul fiecărei facilități;

b) asigurarea energiei electrice: Ministerul Economiei și Comerțului;

c) refacerea operativă a avariilor produse în rețelele de transport și distribuție a energiei electrice: Ministerul Economiei și Comerțului;

d) refacerea operativă a avariilor produse în rețelele de transport și distribuție a gazelor naturale: Ministerul Economiei și Comerțului.

16. Efectuarea depoluării și decontaminării

a) supravegherea gradului de contaminare în perimetrul raioanelor de intervenție: Ministerul Administrației și Internelor, Serviciul de Protecție și Pază, Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor și Agenția Națională pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase;

b) aplicarea măsurilor de limitare a împrăștierei substanțelor poluante sau contaminatoare pentru asigurarea protecției populației surprinse în perimetrul raioanelor de intervenție: Ministerul Administrației și Internelor;

c) efectuarea depoluării și decontaminării: Ministerul Economiei și Comerțului, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului pentru obiectivele din subordine/coordonare și Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor;

d) stabilirea priorităților pentru monitorizarea gradului de contaminare și centralizarea datelor privind contaminarea teritoriului național: Ministerul

Administrației și Internelor/Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor și Ministerul Sănătății;

e) stabilirea priorităților pentru efectuarea decontaminării și depoluării: Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;

f) asigurarea operativă a forțelor și mijloacelor de sprijin precum și a materialelor necesare pentru realizarea decontaminării populației, căilor rutiere și clădirilor: Ministerul Administrației și Internelor și la solicitarea organelor locale, personalul din unitățile specializate ale Ministerului Apărării Naționale, cu materialele necesare, puse la dispoziție de Ministerul Administrației și Internelor;

g) supravegherea gradului de contaminare, evaluarea efectelor asupra sănătății și monitorizarea stării de sănătate a populației: Ministerul Sănătății;

h) efectuarea decontaminării populației: Ministerul Administrației și Internelor și la solicitarea organelor locale, personalul din unitățile specializate ale Ministerului Apărării Naționale, cu materialele necesare, puse la dispoziție de Ministerul Administrației și Internelor;

i) supravegherea gradului de contaminare în mediul urban și rural, evaluarea efectelor și realizarea decontaminării: Ministerul Administrației și Internelor/administrația publică locală;

j) supravegherea gradului de contaminare a culturilor, fondului forestier și pășunilor și evaluarea efectelor directe și indirecte asupra oamenilor și animalelor: Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor;

k) decontaminarea terenurilor și rezervațiilor: Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor;

l) supravegherea gradului de contaminare a pășunilor, evaluarea efectelor directe și indirecte asupra animalelor și oamenilor, realizarea decontaminării: Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor;

m) realizarea decontaminării animalelor și produselor vegetale și animale: Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Agenția Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor în colaborare cu autoritățile administrației publice locale;

n) supravegherea gradului de contaminare, evaluarea efectelor asupra mediului și depoluarea cursurilor de apă: Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor și agenții poluatori;

o) supravegherea gradului de contaminare, evaluarea efectelor și depoluarea marină și costieră, în caz de poluare cu hidrocarburi și alte substanțe dăunătoare: Ministerul Administrației și Internelor și Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și Ministerul Economiei și Comerțului.

17. Menținerea și restabilirea ordinii publice

a) menținerea și restabilirea ordinii publice: Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General al Poliției Române/Comandamentul Național al

Jandarmeriei Române, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră; Ministerul Justiției/Administrația Națională a Penitenciarelor;

- b) menținerea ordinii publice: consiliile locale prin Poliția comunitară;
- c) sprijin logistic pentru restabilirea ordinii publice: Ministerul Apărării Naționale;
- d) stabilirea, potrivit competențelor, a legalității intervenției: Ministerul Public.

18. Logistica intervențiilor

- asigurarea bazei materiale pentru realizarea funcțiilor de sprijin: fiecare organ al administrației publice centrale de specialitate pe domeniul lui de activitate, precum și pentru obiectivele din coordonare/subordine sau de sub autoritatea acestuia.

19. Reabilitarea zonei afectate

- restabilirea stării provizorii de normalitate: Ministerul Administrației și Internelor și celelalte ministere (instituții) pentru obiectivele din coordonare/subordonare sau de sub autoritate, pe domeniile de competență.

20. Acordarea de ajutoare de primă necesitate, despăgubiri și asistență socială și religioasă

a) acordarea de ajutoare umanitare de primă necesitate pentru populația afectată: se stabilesc de Ministerul Administrației și Internelor/Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și Administrația Națională a Rezervelor de Stat;

b) asigurarea asistenței umanitare de urgență pentru un număr de până la 10.000 victime, prin resursele și infrastructura proprie, și peste 10.000 victime prin Mișcarea Internațională de Cruce Roșie și Semilună Roșie: Societatea Națională de Cruce Roșie din România;

c) acordarea de ajutoare și despăgubiri financiare pentru populație, agenți economici, instituții și unități administrativ-teritoriale afectate: Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, Ministerul Administrației și Internelor/autoritățile administrației publice locale și Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale;

d) stabilirea și aplicarea măsurilor de asistență socială: Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei;

e) acordarea asistenței religioase și sociale: Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, organizațiile religioase legal constituite cu sprijinul Ministerul Culturii și Cultelor.

f) acordarea asistenței psihologice: Ministerul Sănătății și Societatea Națională de Cruce Roșie din România, cu sprijinul Colegiului psihologilor sau altor organizații profesionale ale acestora.

CAPITOLUL II.

CARACTERISTICILE UNITĂȚII ADMINISTRATIVE TERITORIALE

ale comunei Moșnița Nouă

2.1. Secțiunea 1 . Amplasare geografică și relief

Teritoriul comunei Mosnita Noua este situat in centrul judetului Timis la o departare de 10,2 km de municipiul Timisoara.

Amplasare :

Latitudine 45°43'4.44"N

Longitudine 21°19'28.15"E

Localitatea Moșnița Nouă dateaza din anul 1902 – 1906 fiind formata din colonisti maghiari adusi din comitatul Bekes si din orasul Senies.

Localitatea Mosnita Veche dateaza din anul 1332; in 1890 facea parte din Comitatul Timis , districtul Timisoara , era resedinta de comuna si avea 2208 locuitori.Traditia orala atribuie romanului Nita – Mosul Ionita intemeierea satului Mosnita , nu pe locul de astazi ci in Satu-Batran la un kilometru distanta , langa paraul Subuleasa.Datorita inundatiilor frecvente mosul Nita a mutat satul pe amplasamentul de astazi.Mosnitenii au pastrat dreptul de proprietate asupra Satului – Batran si hotarul sau pana pe la 1820 , cand li se ia acest drept , primind in schimb dreptul asupra padurii din apropierea satului (spre sud). In 1904 li se ia dreptul asupra padurii , ce va fi defrisata iar in loc administratia austro-ungara va infiinta o colonie cu etnici maghiari , viitoarea Mosnita Noua.Istoria Bisericii Ortodoxe se confunda cu insasi istoria satului , cateva case in jurul bisericii de lemn.Biserica a fost refacuta in 1812 si apoi in 1912 , dupa ultima refacere lucrurile vechi bisericesti au fost distruse sau risipite.

Localitatea Urseni este de o vechime asemanatoare cu localitatea Mosnita Veche , in 1890 facea parte din Comitatul Timis , districtul Timisoara , era resedinta de comuna.

Localitatea Albina dateaza din anul 1925 prin colonizarea unui numar de 100 familii de sibieni veniti din zona Sebesul de Jos , comuna Turnu Rosu.

Catunul Rudicica dateaza din a doua jumatate a secolului al 19-lea si apartine de satul Urseni.

Structura localitatilor comunei Mosnita Noua in contextul retelei de localitati a judetului Timis se caracterizeaza prin asezari ordonate , ridicate pe canevase geometrice , rezultate ca urmare a celei de-a doua etape de colonizare a svabilor(1740-1780) , cunoscuta sub numele de colonizarea thereziana vezi satul Urseni sau inspirate de aceasta colonizare vezi Mosnita Veche.Celelalte trei localitati apar mai tarziu la inceputul secolului XX respectand regulile de sistematizare din acea vreme.Localitatile sunt mici si mijlocii asezate la distante de cativa kilometri unele de altele si au pastrat caracterul traditional al satelor de colonisti.Conform dispozitiei patentei imperiale gospodariile se situau intr-un plan dreptunghiular , asezate una langa alta , cu fatada scurta a casei orientata la strada , iar biserica, scoala, primaria , casa parohiala si celalte constructii obstesti s-au construit in mijlocul asezarii.

2.1.1. Aspecte administrative

- Compunerea zonei de competență :
 - Centrul administrativ : Moșnița Nouă
 - 4 sate aparținătoare :
 - Moșnița Veche
 - Urseni
 - Albina
 - Rudicica

Față de reședința comunei satele sunt așezate la distanțe variind între 2 km. Moșnița Veche și 10 km. Rudicica.

2.1.2. Suprafață, vecinătăți

Teritoriul comunei cuprinde o suprafața totală de 6887 ha. Din care 5155 ha reprezintă teritoriu agricol, din care teren arabil este 4455 ha. Sunt incluse suprafețe împadurite în suprafața de 250 pădure.

Teritoriul comunei se învecinează cu teritoriul municipiului Timisoara și comunei Giroc la vest, teritoriul comunei Ghiroda la nord, teritoriul comunei Remetea Mare la est nord-est, teritoriul comunei Cheveresu Mare la est, teritoriul comunei Sacosu Turcesc la sud.

2.1.3. Forme de relief, specificități, influențe

Fiind așezată în Campia Banatului relieful comunei este format în totalitate din câmpie. Relieful este de câmpie joasă făcând parte din câmpia Timisului, caracterizată de valuri largi fiind acoperită cu o cuvertură de loess. Această caracteristică de câmpie joasă îi este atribuită datorită faptului că fiind o prelungire a Campiei Tisei, în spațiul Piemonturilor Vestice (de-a lungul cursului râului Timis) este formată din formațiuni aluvionare cu denivelări de mai mică amploare determinate de prezența croburilor și dispune de altitudini ce se încadrează între 80 și 100m. Teritoriul comunei este ocupat în cea mai mare parte de teren arabil, pășuni și fâneațe prezintă pante line nesemnându-se fenomene fizico-geologice de instabilitate. Pe teritoriul comunei se întâlnesc o vegetație naturală de stepă și silvostepă reprezentată cu precădere prin asociații de graminee xerofile și plante ruderales, precum și specii arborescente. Vegetația lemnoasă este prezentă în enclavă redusă ca număr.

2.1.4. Caracteristici pedologice ale solului

Structura fondului funciar pe categorii de folosință este prezentată în tabelul următor:

Nr. crt.	Categorie	Suprafața (ha)
1.	Arabil	4.455
2.	<u>Pășune</u>	450
3.	Fâneață	0
4.	Livadă	0

5	Teren neagricol	0
6	Teren agricol neproductiv	0

2.2. Secțiunea a 2 – a . Caracterici climatice

În apropierea comunei își desfășoară activitatea stația meteorologică Timișoara (alt. 86 m).

Teritoriul comunei aparține în întregime sectorului cu clima continental-moderată caracterizată prin veri calde cu precipitații relativ bogate și ierni blânde datorită deselor pătrunderi de aer cald mediteranean, care fac ca stratul de zăpadă să aibă un caracter episodic.

2.2.1. Regimul climatic, specificități, influențe

Radiația solară globală este cuprinsă între valori mai mari de 122,5 kcal/cm².an în extremitatea vestică a județului și valori mai mici de 115,0 kcal/cm².an în extremitatea estică.

Circulația generală a atmosferei se caracterizează prin frecvența deosebit de mare a pătrunderilor de aer temperat-oceanic din nord, nord-vest, mai ales vara și în anotimpurile de tranziție și prin frecvența mai mare a pătrunderilor de aer tropical-maritim în sud-vest și sud, mai ales în semestrul rece. La acestea se adaugă iarna și în anotimpurile de tranziție, pătrunderile de aer arctic din nord, precum și cele de aer temperat-continental din nord-est și est. Foarte rar au loc invazii de aer tropical-continental din sud-est și sud.

Temperatura medie anuală este între 10 și 11 grade Celsius. Media temperaturii lunii ianuarie este între 0 și 1 grad Celsius, iar a lunii iulie între 20 și 21 grade Celsius.

Maximele absolute au atins 42,5°C la Jimbolia (1 iulie 1950), iar minimele absolute au atins -35,3°C la Timișoara (24 ianuarie 1963).

Numărul mediu al zilelor de îngheț este mai mic de 100 în câmpie (91 la Timișoara)

Precipitațiile atmosferice prezintă variații ample de peste 80,0 mm chiar în cadrul ținutului cu climă de câmpie.

Cantitatea medie a precipitațiilor ce cad în zona comunei are valori între 600 și 650 mm. Numărul zilelor cu precipitații într-un an este de 120. Cantități mai mari cad în lunile mai-iunie și mai mici în februarie.

Cantitățile medii anuale totalizează 734,0 mm la Făget și 605 mm la Lugoj. Cantitățile medii lunare cele mai mari cad în iunie, însumând 98,1 mm la Făget și 77,3 mm la Lugoj. Cantitățile medii lunare cele mai mici cad în februarie (39,8 mm la Făget; 37,1 mm la Lugoj) sau martie.

Stratul de zăpadă este instabil, și are grosimi neînsemnate. Durata mediu anuală este de 29,8 zile la Timișoara și crește la 40-50 zile pe dealurile din est. Grosimile medii ating maximum 8,0 cm în ianuarie și cca. 10,0 cm în est.

Vânturile sunt influențate de relief, mai ales sub raportul frecvenței pe diferite direcții. Frecvențele medii anuale înregistrate la Timișoara evidențiază predominarea vânturilor din nord (16,9%) și est (15,0%), urmate de cele din nord-vest (9,1%) și sud (8,4%). Frecvența medie a calmului este de 20,9% la Timișoara și 19,5% la Sânnicolau Mare. Vitezele medii anuale pe cele 8 direcții cardinale și intercardinale oscilează între 2,2 și 3,8 m/s la Timișoara și între 1,2 și 3,1 m/s la Sânnicolau Mare. Vânturile ce bat în zona sunt vânturile de Vest și Austrul, cel din urmă bate în toate anotimpurile, este cald și uscat vara și umed iarna. Vântul de Vest este cald și umed.

Precipitațiile atmosferice reprezintă alt element meteorologic foarte important în caracterizarea climatică a unei regiuni, o verigă însemnată a circulației apei în natură, cu implicații deosebite în anumite activități, precum cel agricol.

Continentalismul arealului studiat se manifestă printr-o repartitie neuniformă a precipitațiilor pe parcursul anului, cu cantități suficiente, care permit menținerea umidității în sol în această parte a țării.

Maximul pluviometric se produce în luna iunie, ca urmare a intensificării activității ciclonice din nordul Oceanului Atlantic sau din bazinul Mării Mediterane.

În sezonul cald (IV-IX) se înregistrează în jur de 60 % din totalul anual de precipitații, iar vara se evidențiază cele mai mari valori.

Cât de variabile sunt precipitațiile în timp și spațiu o confirmă abaterile de la valorile multianuale (normale). Excesul de umiditate se constată în anii când se depășesc valorile multianuale, cei mai umezi ani au fost 1969 și 1999. Deficitul de umezeală are o pondere mai redusă decât excesul și se produce în anii cu precipitații situate sub valorile multianuale. Anul 2000 este considerat un an deosebit de cald și uscat.

Cantitățile maxime căzute în 24 de ore se numără printre parametrii de mare importanță practică, care alături de cantitatea de apă rezultată dintr-o singură ploaie, reprezintă dimensiunea de risc a respectivei caracteristici climatice. Valoarea cea mai mare, 100 mm s-a înregistrat la Timișoara, în anul 1915.

Arealul studiat, prin caracteristicile climatice face parte din categoria topoclimatului de câmpie. Particularitățile geomorfologice referitoare la altitudine mică, întindere mare, relativă uniformitate, absența obstacolelor orografice și deschiderea largă către toate direcțiile de vânt, determină unele particularități ale zonei de câmpie. Aici au loc advecțiile simultane ale maselor de aer, precum și o repartitie relativ uniformă a parametrilor climatici, a unui bilanț radiativ și caloric cu valori dintre cele mai mari, ușor diferențiate longitudinal.

Regiune de câmpie care acoperă cea mai mare parte a județului Timiș, beneficiază de un climat temperat-continental moderat cu influențe oceanice și submediteraniene.

2.2.2. Regimul precipitațiilor – medii lunare și multianuale (mm)

Nr. Crt.	Luna	I	II	III	IV	V	VI	VII
	Stația							
1	Timișoara	39,8	36,0	36,7	48,7	64,6	76,1	63,0

Nr. Crt.	Luna	VIII	IX	X	XI	XII	ANUAL
	Stația						
1	Timișoara	49,8	40,3	38,9	48,2	49,8	591,9

2.2.3. Temperaturi – lunare și anuale (°C)

Nr. Crt.	Luna	I	II	III	IV	V	VI	VII
	Stația							
1	Timișoara	- 1,1	1,3	5,8	11,1	16,4	19,4	21,2

Nr. Crt.	Luna	VIII	IX	X	XI	XII	ANUAL
	Stația						
1	Timișoara	20,7	16,3	11,2	5,8	1,2	10,9

Referitor la temperaturile maxime și minime extreme, se constată că acestea se înregistrează în condiții de regim anticiclonic, vara cu invazii ale aerului tropical și iarna ale aerului arctic din nord sau nord-est.

2.2.4. Fenomene meteorologice extreme

În categoria fenomenelor de risc climatic, semnalate în zona de câmpie a Banatului, pot fi menționate în sezonul cald: grindina, vijelia și ceața, iar în sezonul rece: chiciura și poleiul.

Din analiza datelor de la stațiile meteorologice din ținuturile joase de câmpie, se constată în medie 2 zile la majoritatea stațiilor, în schimb la Banloc se înregistrează cele mai multe cazuri, în medie 8 zile pe an.

Referitor la fenomenele periculoase din sezonul rece, se constată în medie 4-6 zile pe an cu depuneri de chiciură și 2-5 zile pe an cu polei.

2.3. Secțiunea a 3 – a . Rețeaua hidrografică

Bazinul hidrografic Timiș este cel mai extins din județ (total bazin, inclusiv cel din județul Caraș-Severin-5248 km²). Râul Timiș își adună primele ape din Munții Țarcu-Godeanu și Semenic, ca apoi, pâna la trecerea frontierei, pe o distanță de 241 km să adune încă 80 de afluenți. Pe teritoriul județului Timiș parcurge 141,6 km, între localitățile Jena și Grăniceri, drenând o suprafață de 2500 km².

Fenomenele de îngheț (curgeri de sloiuri, gheață la mal, pod de gheață) apar cu o frecvență de 90% din iarni, durata medie fiind de 35-40 de zile, iar podul de gheață cu o frecvență de 85% din iarni, cu o durată medie de 25 de zile.

2.3.1. Cursurile de apă

Reteaua hidrografică este reprezentată prin râul Timis și paraurele Hodos, Bistra, Subuleasa, Barnar. Râul Timis are albia în vecinătatea teritoriului comunei conturând de fapt hotarul de est sud-est și sud, la sud de localitatea Urseni. Scurgerea și debitele maxime se formează mai cu seamă din ploile de la începutul verii. Scurgerea minimă se produce în perioada secetoasă din timpul verii și toamnei. Din punct de vedere hidrogeologic se disting 3 categorii de apă subterană :

- apă freatică cantonată și cu circulația în aluviunile recente din lunca paraurelor din zonă, la adâncimi relativ reduse, de 1-2 m și care este în strânsă legătură cu volumul precipitațiilor

- apă subterană freatică cantonată și cu circulația în stratul argilos de pe terase la adâncimi de 10-15 m

- apă subterană de adâncime medie și mare

2.3.3. Lacuri:

Nu sunt lacuri pe teritoriul comunei

2.3.4. Acumulări piscicole:

Nu sunt acumulări piscicole pe teritoriul comunei

2.3.5. Amenajări hidrotehnice:

Digurile din comună

NR. crt	Denumire dig	Lungime km	Latime la coronament	Înălțime medie	Stare tehnică
1.	Dig Timis Albina mal drept	6,500	2-3	4,5	Bună
2.	Dig Timis Urseni mal drept	7,500	2-3	4,5	Bună

2.4. Secțiunea a 4 – a . Populație

Începând din anul 1972 populația celor cinci localități ale comunei Moșnița Nouă a suferit un proces de scădere. De la 4584 locuitori în 1972 a ajuns la 3840 locuitori stabili în 2000, crescând la 4221 locuitori în 2002.

Populația numără în prezent 5801 locuitori. Populația majoritară este de naționalitate română 5091, urmată de etniile maghiară 550, germană 16, sârba 18 și rroma 59, diversitate caracteristică pentru zona Banatului. Din punct de vedere al structurii confesionale dominantă este religia ortodoxă 4258, romano-catolică 380, greco-catolică 79, reformată 310, baptista 70, penticostală 587. Din totalul de 5801 locuitori 48% sunt bărbați și 52% femei, grupa aptă de muncă reprezintă aproximativ 58% din total. Din aceștia cca. 21% sunt salariați în agricultură, industrie, administrație publică, învățământ, sănătate. În ultimii ani numărul locuitorilor a cunoscut o ușoară creștere, familiile tinere revenind în comună.

În comuna Moșnița Nouă sunt 1816 gospodării, după cum urmează pe localități:

- Moșnița Nouă 879 gospodării cu o populație de 2676 locuitori;
- Moșnița Veche 381 gospodării cu o populație de 1440 locuitori;
- Urseni 400 gospodării cu o populație de 1235 locuitori
- Albina 135 gospodării cu o populație de 375 locuitori
- Rudicica 21 gospodării cu o populație de 75 locuitori

2.5. Secțiunea a 5 – a . Căi de transport

Localitatea Mosnita Noua este situata de-a lungul DJ 592 Timisoara – Buzias fiind strabatuta pe directia est-vest ; localitatile Mosnita Veche si Urseni sunt situate la nord si sud de centrul de comuna , fiind legate de acesta prin Dc 152. Localitatea Albina este situata la nord de DJ 592 , adiacent acestuia.

Legatura comunei cu resedinta de judet este asigurata si pe calea ferata , teritoriul comunei fiind strabatut in partea de sud pe directia vest sud-est de linia ferata secundara 918 Timisoara – Buzias. Linia ferata trece la sud de Rudicica si nord de localitatea Urseni care are halta. Distanța pana la vama Cenad este de 70 km , cu traversarea orasului Timisoara , iar distanta pana la aeroport este de 15 km. Drumul comunal 152 asigura legatura localitatilor Mosnita Veche si Urseni cu centrul de comuna Mosnita Noua si are o lungime de 5,3 km.

2.5.1. Rutiere

Dumuri județene

Localitatea Mosnita Noua este situata de-a lungul DJ 592 Timisoara – Buzias fiind strabatuta pe directia est-vest.

2.5.2. Căi Ferate

Tipul Liniei și nr.	Nr. mers tren	Ruta
Secundară - 918	212	Timisoara – Buziaș – Lugoj

2.5.3. Rețele de conducte magistrale

Conducta magistrala pe teritoriul comunei este cea de alimentare cu apa la nivel de cisea.

2.6. Secțiunea a 6 – a . Dezvoltare economică

Activitățile economice de pe raza comunei sunt desfășurate de un număr de 200 societăți comerciale care au ca obiect de activitate, începând de la prestările de servicii în agricultură și continuând cu industria ușoară, industria lemnului, ateliere confecții metalice.

Toate aceste societăți oferă o varietate de locuri de muncă cuprinzând mai toate meseriile cum ar fi : mecanici auto, șoferi , brutari , morari, sudori, lacatși , manipulanți materiale, zidari ,confectioneri incaltaminte, vanzatori, agenti economici, operatori calculator, secretari .

În comuna mai funcționează 3 ateliere de reparatii auto, un atelier de tapiterie, 3 ateliere de tamplarie, un atelier de fierarie, o frizerie, două mori de grau, o moara de porumb, 3 brutarii, 14 magazine alimentare și un depozit materiale de construcții.

Operatori economici importanți

- S.C. COVA GHERAS.R.L
- S.C. T.C.A 99 S.R.L
- S.C. SEBI DO TRANS S.R.L
- S.C. ELKANA S.R.L
- S.C. LAGRADIA S.R.L.

Agricultura

Principalele activități economice în cele cinci localități ale comunei au fost agricultura și creșterea animalelor. Având în vedere restrângerea suprafețelor arabile în favoarea activităților economice , dinamica economiei agrare a suferit o ușoară scădere.

Din anul 2005 în domeniul agrar s-a remarcat o scădere datorită creșterii valorii economice a terenurilor agrare care a dus la creșterea numărului de vânzări de terenuri către investitori și firme cu activitate în domeniul imobiliar.

2.7. Secțiunea a 7 – a . Infrastructuri locale

Educație – învățământ : localitățile Mosnita Noua și Urseni dispun de câte o unitate de învățământ gimnazial , iar Albina și Mosnita Veche de unități de învățământ primar, fiecare dintre cele 4 localități dispune de câte o grădiniță.

Sănătate : În raza administrativ-teritorială a comunei funcționează 4 cabinete medicale având în componență 2 medici generaliști , 2 medici stomatologi , precum și un dispensar sanitar – veterinar. În comună funcționează 4 farmacii umane.

Cultură:

Localitatea Moșnița Nouă dispune de o bibliotecă publică. Localitățile Moșnița Veche, Urseni și Albina dispun de un cămin cultural.

Sport și turism :

Amatorii de [fotbal](#) dispun de un teren, la marginea fiecărui sat. Fiecare localitate are propria echipă de fotbal, excepție făcând localitatea Moșnița Nouă care are două echipe, toate participă în campionatul intern în diviziile inferioare.

Turism în zonă :

Principalul obiectiv turistic îl reprezintă râul Timiș care trece pe lângă localitățile Urseni și Albina.

Religie : în localitățile Mosnita Veche, Albina și Urseni există: 3 Biserici Ortodoxe, 4 Biserici Penticostale, 1 Biserică Catolică, 1 Biserică Baptistă, iar în localitatea Mosnita Noua sau pus bazele unei Biserici Ortodoxe pe lângă cea Reformată și Penticostala existente.

Financiar – bancar : Activitatea bancară este asigurată de Banca Cooperatista Banatu Lugoj, punct de lucru Urseni

Telefonie: Telefonie fixă este asigurată de Romtelecom, fiind operabile și serviciile de telefonie mobilă (Vodafone, Orange, Cosmote).

Servicii comunitare : Paza contra incendiilor este asigurată de către formația de pompierii voluntari.

Colectarea deșeurilor se realizează de către o firmă specializată.

Paza proprietăților este asigurată de către organele Poliției locale.

Retea de energie electrică, de alimentare cu apă.

Târguri, expoziții, evenimente :

Principalele manifestări culturale sunt 'Rugile banatene' din fiecare localitate.

Mosnita Noua – 20 iulie Sf. Prooroc Ilie Tezvitianul

Urseni și Albina - 15 august Adormirea Maicii Domnului

Mosnita Veche - Pogorârea Sfântului Duh (*Rusaliile*) - data schimbătoare.

CAPITOLUL III

ANALIZA RISCURILOR GENERATOARE

DE SITUAȚIILOR DE URGENȚĂ

3.1. Secțiunea 1 . Analiza riscurilor naturale

3.1.1.1. Fenomene meteorologice periculoase

Ploile abundente se produc de regulă în perioadele aprilie-iunie, octombrie-noiembrie.

Depunerile de chiciură, polei, înghețuri timpurii sau târzii, secetă pot afecta întreg teritoriul comunei. Numărul mediu anual de zile cu polei este între 1,7-2,7.

Numărul mediu anual de zile cu viscol în județ 1,1 în zona de vest a județului.

Vijeliile (furtuni) cu rafale mai mari de 12 m/s și intensificări bruște de peste 20 m/s se produc în perioada mai-august

Căderile de grindină se produc de regulă în perioada iunie-august și pot afecta întregul teritoriu al județului.

Conform mediilor multianuale referitoare la referitoare la regimul precipitațiilor, termic și higrometric, există anual perioade de secetă, perioade fără precipitații (14 zile consecutive în perioada rece a anului și zece zile consecutive în sezonul de vegetație)

3.1.1.1.1. Inundații

Riscul producerii inundațiilor datorită ploilor abundente și topirii bruște a zăpezii se datorează, pe de o parte, caracteristicilor cursurilor de apă din România, amplasării unor importante obiective în zone inundabile, iar pe de altă parte insuficienței lucrărilor cu rol de apărare împotriva inundațiilor.

Prin revarsarea creată de creșterea debitelor datorată unor ploi abundente și îndelungate sau suprapunerea ploilor abundente peste stratul de zapadă, urmat de topirea brusca a zăpezilor.

Tipuri de risc generatoare de situații de urgență:

a) **inundații**, prin revărsările naturale ale cursurilor de apă, datorate creșterii debitelor sau blocajelor produse de ghețuri, plutitori, aluviuni și avalanșe de zăpadă și prin scurgeri de pe versanți;

b) inundații provocate de **accidente sau avarii la construcțiile hidrotehnice**;

c) **fenomene meteorologice periculoase**: ploi torențiale, ninsori abundente, furtuni și viscole, depuneri de gheață, chiciură, polei, înghețuri timpurii sau târzii, grindină și secetă (hidrologică).

Sunt expuse direct sau indirect acestor tipuri de risc:

a) populația, precum și bunurile sale mobile și imobile;

b) obiectivele sociale;

c) capacitățile productive (societăți comerciale, platforme industriale, centrale electrice, ferme agrozootehnice și altele);

d) barajele și alte lucrări hidrotehnice care reprezintă surse de risc în aval, în cazul producerii de accidente;

e) căile de comunicații rutiere, feroviare, rețelele de alimentare cu energie electrică, gaze, sursele și sistemele de alimentare cu apă și canalizare, stațiile de tratare și de epurare, rețelele de telecomunicații și altele;

f) mediul natural (ecosisteme acvatice, păduri, terenuri agricole, intravilanul localităților și altele).

Ploi cu intensități excepționale s-au produs în perioada 14.04-19.04.2005 însumând 110,2 l/mp la Timișoara, 140.3 l/mp la Făget, 135,1l/mp la Surduc .

3.1.1.1.2. Furtuni, tornade, secetă, înghet

În categoria fenomenelor de risc climatic, semnalate în zona de câmpie a Banatului, pot fi menționate în sezonul cald: grindina, vijelia și ceața, iar în sezonul rece: chiciura și poleiul.

furtuna = perturbație atmosferică care implică variații mari ale presiunii și vitezei vântului pe zone cu raza de la 1 km(tornade) și până la 3000 km (ciclone).

Frecvența % medie anuală a vânturilor pe direcții :

Stația	N	NE	E	SE	S	SV	V	NV	Calm
Timișoara	16,9	8,7	15,0	7,4	8,4	8,6	7,0	9,1	20,9

viscol = vânt puternic care depășește tăria 4 pe scara Beaufort însoțit de ninsoare sau de lapoviță.

Viscoalele pot fi :

- Violente ($v > 17 \text{ m/s.}$);
- Tari ($16 \text{ m/s.} > v > 11 \text{ m/s.}$);
- Moderate ($10 \text{ m/s.} > v > 6 \text{ m/s.}$);
- furtuni ($v > 17 \text{ m/s.}$).

Referitor la fenomenele periculoase din sezonul rece, se constată în medie 4-6 zile pe an cu depuneri de chiciură și 2-5 zile pe an cu polei.

Data medie și extremă a primului și a ultimului îngheț

Stația	Data medie		Durata medie a intervalului fără îngheț	Date extreme	
	Primul îngheț	Ultimul îngheț		Primul îngheț	Ultimul îngheț
Timișoara	29 X	11 IV	202 zile	1 X	19 V

3.1.1.2. Incendii de pădure

Perioadele de producere a acestora sunt în special primăvara, lunile martie – aprilie iar unele și în perioada de toamnă, propagarea incendiilor în fondul forestier făcându-se din terenurile agricole și pășunile limitrofe pădurii

Nu s-au înregistrat până în prezent;

3.1.1.3 Avalanșe

Avalanșele pot antrena cantități importante din stratul de zăpadă de suprafață, ce pot disloca apoi și porțiuni de staturile mai vechi, cu elemente de sol ce pot provoca distrugerii importante.

Riscul pentru producerea acestora este catalogat de nivelul patru, cel mai mare pe scala europeană a clasificărilor de acest gen agreată și în România.

La altitudini de peste 1.800 de metri este posibil să apară spontan asemenea fenomene.

3.1.1.4. Fenomene distructive de origine geologica

3.1.1.4.1 Cutremure

Din punct de vedere seismic România a fost încadrată de specialiștii Băncii Mondiale în categoria țărilor cu risc seismic ridicat, dacă Vrancea este prima zona seismică a României atunci Banatul este cu siguranță a doua zonă seismică atât din punct de vedere al numărului de evenimente cât și prin energia eliberată.

Cutremurele produse în județ reprezintă o serie de caracteristici specifice:

- adâncimile focarelor sunt mici, între 5 și 15 km
- suprafețele zonelor epicentrale, unde efectele sunt maxime, sunt foarte reduse
- izoseistele au forme ușor eliptice până la circulare
- prezintă un număr relativ mic de preșocuri, urmate fiind de un număr foarte mare de replici sau postșocuri
- principalele falii delimitate au orientări și profunzimi diferite
- focarele principalelor cutremure din județ se află la intersecția sau în apropierea intersecției dintre faliile geologice de vârste diferite

Distribuția în spațiu a epicentrelor acestor cutremure evidențiază un număr relativ mare de zone cu risc seismic ridicat, astfel:

- **zone cu cutremure cu intensitate în epicentru de 8° Mercalli:**
 - Banloc-Ofsenița
 - Voiteg
 - Șag-Parța
 - Vinga-Variaș
- **zone cu cutremure cu intensitate de 7° Mercalli:**
 - Periam, Sânnicolau Mare, Sânmihaiu Român, Jimbolia și la granița cu Serbia-Muntenegru (Srbski-Itebej).
 - Timișoara, Săcălaz, Peciu Nou, Ciacova, Recaș și Buziaș.

Sunt definite 8 principale falii seismice:

- Timișoara Vest; Săcălaz-Sânmihaiu Român; Banloc-Liebling-Buziaș; Voiteg-Peciu Nou-Cărpiniș; Vinga-Variaș; Buziaș-Recaș-Vinga; Becicherecu Mic-Maşloc și Sacoșu Mare-Arad.

Avariile și caracterul distructiv al unui eventual cutremur este foarte divers și gradat în județ, cu tendință clară de concentrare în zonele mobilate cu clădiri joase, construite până în anul 1940 .

Din multitudinea zonelor seismice din Banat, județul Timiș are și el câteva zone cu risc seismic ridicat. Amintim zonele cele mai importante cu intensitățile, perioada și numărul de evenimente produse:

Nr. crt.	Zona epicentrală	Intesitatea maximă observată	Anul	Număr de evenimente
1	Sânnicolaul Mare	VII	1879	7
2	Barateaz	VII	1900	3
3	Periam – Variaș	VII	1859	4
4	Jimbolia – Bulgăruș	VII	1941	3
5	Cărpiniș	V	1889	4
6	Sânandrei – Hodon	V	1950	2
7	Recaș	V	1896 – 1902	2

8	Timișoara (Mehala)	VII	1879	18
9	Sânmihai – Sacalz	VI	1973	4
10	Șag - Parța	VII	1959	8
11	Rudna - Ciacova	V	1907	2
12	Liebling - Voiteg	VII-VIII	1991	8
13	Banloc - Ofsenița	VII-VIII	1915 – 1991	10

Evoluția fenomenelor în perioada 1994 – 2006

1991 : Cutremur a avut loc în 02.12, ora 10.49, a avut o magnitudine de 5,7 grade scara Richter, cu epicentrele la Banloc și Timișoara.

Efectele cutremului din 1991 au fost :

- 11 localități afectate;
- pierderi umane : 1 mort, 23 răniți
- clădiri afectate : distruse 861, avariate 697
- persoane sinistrate: 1550

2000 : 2 cutremure (23.03-magnitudine 2,6 grade scara Richter, epicentru Banloc și 30.10 – magnitudine 3,5 grade scara Richter, epicentru Chevereșu Mare). Cutremurele nu au produs pagube.

2001 : 2 cutremure cu magnitudine de 3 grade scara Richter la Jebel (19.09) și 4 grade scara Richter la Sacoșu Turcesc (20.06). Cutremurele nu au produs pagube.

3.1.1.4.2. Alunecari de teren

Localitățile comunei nu sunt situate în zona de producere a alunecărilor de teren

3.1.2. Riscuri tehnologice

Localitățile comunei nu sunt situate în zona de producerea a unor explozii,

3.1.2.3. Transporturi

3.1.2.3.1. Transporturi rutiere

Situația zonelor cu trafic intens de pe DJ

Nr. Crt.	Denumire drum	Localitate	Poziție Km	Trafic mediu zilnic anual în 2005(nr.vehicule)
1	DJ 592	Moșnița Nouă	8+100	10.299

2	DJ 592	Bacova	26+200	4.707
3	DJ 592	Sinersig	44+000	3.052

3.1.2.3.2.- Transporturi feroviare:

Accidentele majore pe căile ferate sunt considerate cele care au ca urmare distrugerea sau avarierea materialului rulant, a căii, a bunurilor transportate, vătămarea integrității corporale, perturbații în circulația trenurilor sau în activitatea de manevră.

3.1.2.3.3. Transportul fluvial și maritim

Nu este cazul

3.1.2.3.4. Transportul aerian

Localitățile comunei nu sunt situate în interiorul culoarului de zbor

3.1.2.3.5. Transportul prin rețele magistrale

Localitățile comunei nu sunt situate în zona de transport prin rețele magistrale

3.1.2.4 Nucleare

Județul Timiș conform analizei Consiliului Național de Control al Activității Nucleare nu este înregistrat cu risc de accident nuclear și numai cu risc de urgențe radiologice.

Riscul nuclear cel mai important este localizat în zona Pecs – Ungaria, din cauza existenței centralei nucleare cu 4 reactoare (putere instalată 550 MW), situată la cca 140 Km de granița cu România (implicit județul Timiș) și cca. 220 Km de municipiul Timișoara.

Specialiștii maghiară apreciază ca zone periculoase în cazul producerii unui accident la centrala nucleară, cele cu raze de 30 Km (Zona I-a de urgență) și 80 Km (Zona II-a de urgență)

3.1.2.5. Poluare ape

Se pot produce la apele de suprafață și ale solului urmare a deversărilor de deșeuri chimice periculoase, pesticide, nămol de epurare, sau alte tipuri de deșeuri periculoase.

3.1.2.6. Prăbusiri de construcții, instalații sau amenajări

Cutremurele ar putea produce avarii, mai ales la clădirile vechi, dinainte de 1940.

3.1.2.7. Eșecul utilităților publice

Se pot produce avarii grave la rețeaua de transport a energiei electrice:

- deficiențe tehnice la alimentare (5 localități) ;

Se pot produce avarii grave la rețeaua de distribuție a gazelor naturale

- 1 localitate cu aproximativ 450 de abonați

Se pot produce avarii grave la rețeaua de alimentare cu apă potabilă

- 1 localitate cu apa la nivel de cisterna și rețea de alimentare cu apă

Se pot produce avarii la liniile telefonice la:

- relele de conexiune cu alte județe;
- centralele de telecomunicații.

3.1.2.8. Căderi de obiecte din atmosfera sau din cosmos

Frecvența de risc ca urmare a căderii unor obiecte din atmosferă sau din cosmos este considerată drept scăzută în județul Timiș. Nu s-au semnalat asemenea fenomene.

Se pot produce în orice loc de pe teritoriul comunei

3.1.2.9. Muniție neexplodată.

Ca urmare a numeroaselor confruntări armate și a acțiunilor militare aeriene și terestre de pe teritoriul țării noastre în timpul celor două războaie mondiale, în majoritate zonelor României au rămas neexplodate însemnate cantități de muniții de diferite tipuri și calibre.

Nu s-au descoperit muniție pe teritoriul administrativ al comunei.

Localități din județ unde s-au descoperit muniții neexplodate :

- Orașul Buziaș (bombe de aruncător, proiectile de artilerie, grenade de mână, mine antipersonal și antitanc și cartușe);
- Localitatea Bacova (proiectile de artilerie, bombe de aruncător, grenade de mână și cartușe);

Existența acestor muniții a căror descoperire se realizează, de regulă, ca urmare a unor lucrări agricole, industriale, silvice sau chiar prin spălarea naturală a unor terenuri, a provocat, acolo unde neștiința sau inconștiența unor oameni a permis-o, numeroase victime omenești și pagube materiale.

Ca urmare a efectelor mânuirii necorespunzătoare a munițiilor neexplodate și a pagubelor materiale cauzate de explozii de muniții, în perioada 1999-2006 în țară, s-au tras următoarele concluzii, destul de îngrijorătoare:

- Majoritatea victimelor sunt copii sau persoane de vârstă a treia;
- Multe dintre accidentele prezentate s-au petrecut ca urmare a acțiunii cu diferite scule (aparat de sudură, aparat de tăiat metale), sau direct ca urmare a lovirii sau încălzirii acestora;
- Deși muniția descoperită este foarte veche și prezintă un grad avansat de degradare, componentele acestora sunt toate active, manipularea necorespunzătoare ducând la explozia instantanee a acesteia;
- Deși acțiunile preventive sunt numeroase, acestea executându-se atât în școli cât și în cadrul diferitelor convocări, nu se acordă atenția deosebită acestor muniții neexplodate;
- Accidentele în rândul populației civile ca urmare a mânuirii imprudente a munițiilor descoperite neexplodate au fost pe tot teritoriul țării.

3.1.3. Riscurile biologice

EPIDEMII:

-se pot produce în județul Timiș, ca urmare a apariției unor focare de infecție. Riscurile cele mai mari le prezintă localitățile situate pe principalele căi de comunicație și marile aglomerări urbane, Timișoara și Lugoj, orașele județului, localitățile dispuse pe principalele cursuri.

-proгноza epidemiologică referitor la evoluția bolilor infecțioase estimează:

- pe termen scurt și mediu (3-6 luni) existența riscului creșterii morbidității prin boli cu transmitere aeriană (viroze respiratorii, pneumonii și gripe) în contextul evoluției ciclice sezoniere a acestora (sezon rece), vor fi afectate zonele urbane aglomerate precum și locuitorii din zonele afectate de inundații
- pe termen lung existența riscului creșterii morbidității la aceleași categorii de boli infecțioase în mediu rural și îndeosebi la anumite grupuri etnice (romi) care se sustrag programului obligatoriu de vaccinare și nu sunt înscriși la medici de familie

EPIZOOTII:

-pot apărea frecvent în zonele unde se cresc un număr mare de animale, în gospodării particulare sau la complexe de creștere a acestora.

Identificarea riscurilor asupra sănătății animalelor:

Având în vedere faptul că județul Timiș este un județ de graniță cele mai mari riscuri asupra sănătății animalelor sunt factorii virali și microbiologici patogeni, care produc boli de mare difuzabilitate transmisibile la animale:

- A – 010 – febra aftoasă
- A – 130 – pesta porcină clasică

- A – 150 – pesta aviară (influența aviară – gripa aviară)
- A – 090 – blue tongue (boala limbii albastre)
- Antrax
- Tetanosul
- Botulismul

Teritoriul județului Timiș este indemn de aceste boli.

Controlul apei, alimentelor – produse de origine animală și furajelor.

Prin planul cifric al acțiunilor sanitare veterinare medicii veterinari de stat efectuează acțiuni de depistare în unitățile de tăiere privind principalele boli transmisibile la om (**zoonoze**);

- Trichineloză – B – 225
- Cisticercoză – B – 252
- Echinococoza – B – 053
- Listerioză – C – 611
- Salmoneloză – C – 620
- Tuberculoză – B – 105
- Leptospiroză – B – 056
- Antrax – B – 051
- Bruceloză – B – 103, B – 151, B – 152, B – 153
- Campiobacterioză – B – 104
- Botulism – C – 615
- Rabie – B – 058
- Parazitoze la pești

3.1.4. Riscurile de incendiu

Statistica incendiilor din județ

TOTAL INTERVENȚII PENTRU STINGEREA INCENDIILOR LA COMUNĂ ÎN PERIOADA 01.01.2002- 31.10.2006

Nr. crt.	Comună / AN	2002	<u>20</u> <u>03</u>	<u>20</u> <u>04</u>	<u>20</u> <u>05</u>	<u>20</u> <u>06</u>	<u>T</u> <u>OTAL</u>
1	Chevereșu Mare	-	-	-	-	-	-

3.1.5. Riscurile sociale .

În zona se organizează rugile satelor.

CAPITOLUL IV. ACOPERIREA RISCURILOR

Secțiunea 1. Concepția desfășurării acțiunilor de protecție-intervenție

Elaborarea concepției de desfășurare a acțiunilor de protecție-intervenție constă în stabilirea etapelor și fazelor de intervenție, în funcție de evoluția probabilă a situațiilor de urgență, definirea obiectivelor, crearea de scenarii pe baza acțiunilor de dezvoltare, a premiselor referitoare la condițiile viitoare (completarea alternativelor față de obiectivele urmărite, identificarea și alegerea alternativei de acțiune optime și care recomandă planul de acțiune ce urmează să fie aplicat), selectarea cursului optim de acțiune și stabilirea dispozitivului de intervenție, luarea deciziei și precizarea/transmiterea acesteia la structurile proprii și celor de cooperare.

Secțiunea a 2-a. Etapele de realizare a acțiunilor

Desfășurarea intervenției cuprinde următoarele operațiuni principale:

- alertarea și/sau alarmarea unităților și a subunităților pentru intervenție;
- informarea personalului de conducere asupra situației create;
- deplasarea la locul intervenției;
- intrarea în acțiune a forțelor, amplasarea mijloacelor și realizarea dispozitivului preliminar de intervenție;
- transmiterea dispozițiilor preliminare;
- recunoașterea, analiza situației, luarea deciziei și darea ordinului de intervenție;
- evacuarea, salvarea și/sau protejarea persoanelor, animalelor și bunurilor;
- realizarea, adaptarea și finalizarea dispozitivului de intervenție la situația concretă;
- manevra de forțe;
- localizarea și limitarea efectelor evenimentului (dezastrului);
- înlăturarea unor efecte negative ale evenimentului (dezastrului);
- regruparea forțelor și mijloacelor după îndeplinirea misiunii;
- stabilirea cauzei producerii evenimentului și a condițiilor care au favorizat evoluția acestuia;
- întocmirea procesului-verbal de intervenție și a raportului de intervenție;
- retragerea forțelor și mijloacelor de la locul acțiunii în locul de dislocare permanentă;
- restabilirea capacității de intervenție;
- informarea inspectorului general/inspectorului-șef/comandantului și a eșalonului superior.

Alertarea pentru intervenție cuprinde recepționarea și înregistrarea anunțului, transmiterea acestuia șefului gărzii de intervenție (comandantului acțiunii) și adunarea personalului în vederea deplasării la locul acțiunii.

Recepționarea apelului se face prin dispeceratul cu număr de apel unic 112 sau prin declanșarea sistemului de observare-alarmare automată a incendiilor. Operațiunea de alertare se efectuează prin declanșarea, de către radiotelefonistul de serviciu a semnalelor acustice și optice stabilite sau la ordinul comandantului intervenției.

Deplasarea la locul intervenției este precedată de adunarea efectivelor, ca urmare a declanșării semnalului de alertare.

Deplasarea la locul acțiunii se face în coloană, pe itinerarul ordonat, respectând regulile de circulație, în condiții de siguranță folosindu-se, la nevoie, mijloacele de

avertizare sonoră și optică, astfel încât să se ajungă la locul intervenției în timpul cel mai scurt, în condiții de siguranță și cu capacitatea de intervenție completă.

Intrarea în acțiune a forțelor, amplasarea mijloacelor și realizarea dispozitivului preliminar de intervenție

Recunoașterea, analiza situației, luarea deciziei și darea ordinului de intervenție sunt activități care încep imediat, după sosirea la locul acțiunii, se continuă pe toată durata intervenției și constau în cercetarea directă, în scopul cunoașterii situației și obținerii datelor necesare pentru luarea deciziei.

Evacuarea, salvarea și/sau protejarea persoanelor, animalelor și bunurilor se execută concomitent cu operațiunile de localizare și limitare a efectelor evenimentului (dezastrului), de către personalul stabilit și pregătit în acest scop.

Operațiunile de evacuare, salvare și/sau protejare a persoanelor și animalelor se organizează și se execută distinct și prioritar, în situațiile când:

a) evenimentul amenință direct viața sau încăperile în care se găsesc persoane ori animale, iar căile de evacuare sunt blocate de incendiu sau dărâmături;

b) încăperile în care se găsesc persoane și/sau animale sunt inundate de fum și gaze toxice;

c) există pericol de explozie sau de prăbușire a unor instalații și/sau elemente de construcție;

d) există persoane care sunt în imposibilitatea de a se evacua din locurile afectate de eveniment;

e) s-a produs panică în rândul persoanelor ca urmare a situației de la locul acțiunii.

Evacuarea animalelor se execută cu ajutorul îngrijitorilor, folosind procedee și metode în raport cu specia acestora și gradul de dezvoltare a evenimentului, de forțele și mijloacele la dispoziție.

Limitarea distrugerii bunurilor materiale se execută când acestea nu sunt amenințate direct de efectele evenimentului, nu împiedică accesul la locul acțiunii și nu creează pericol de dezvoltare și propagare. În primă urgență se evacuează materialele și substanțele cu pericol de explozie, precum și bunurile de valoare. Bunurile evacuate se depozitează în locuri ferite de efectele incendiului, ale apei și precipitațiilor atmosferice, asigurând protecția acestora împotriva incendierii sau reaprinderii.

Localizarea și limitarea efectelor evenimentului (dezastrului) este operațiunea în care se realizează limitarea agravării situației de urgență, protecția construcțiilor, instalațiilor și amenajărilor periclitate și se creează condițiile pentru lichidarea acestuia cu forțele și mijloacele concentrate la locul intervenției

Evenimentul se consideră localizat atunci când propagarea și dezvoltarea acestuia este întreruptă, protecția vecinătăților este sigură și sunt create condițiile pentru lichidarea acestuia cu forțele și mijloacele la dispoziție.

Stabilirea cauzelor producerii evenimentului și condițiilor care au favorizat evoluția acestuia, constituie acțiunile și activitățile desfășurate în scopul procurării, analizării și exploatării datelor și informațiilor și problemelor de orice natură, aprecierii corecte a condițiilor care au favorizat evoluția evenimentului și identificarea celor care au determinat dezvoltarea și propagarea acestuia.

Stabilirea cauzelor producerii evenimentului se face potrivit reglementărilor aprobate de ministrul administrației și internelor referitoare la cercetarea la fața locului.

Conform Ordinului nr. 718 din 30 iunie 2005 pentru aprobarea Criteriilor de performanță privind structura organizatorică și dotarea serviciilor voluntare pentru situații de urgență, derularea intervenției se face gradual, după caz, astfel:

- alarmarea serviciului voluntar, concomitent cu anunțarea/alertarea structurilor profesionale de intervenție ale inspectoratului pentru situații de urgență județean, precum și a serviciului privat/voluntar cu care s-a încheiat un contract/o convenție de intervenție;
- intervenția propriu-zisă efectuată de serviciile voluntare;
- sprijinul acordat intervenției (în tehnică și personal specializat) de către serviciul privat/voluntar cu care s-a încheiat un contract/o convenție de intervenție;
- sprijinul acordat intervenției (în tehnică și personal specializat) de către structurile profesionale.

Serviciul de urgență voluntar solicită în sprijin intervenția serviciilor de urgență private și a celor voluntare cu care a încheiat contracte/convenții de intervenție sau, după caz, a serviciilor de urgență profesionale, ori de câte ori amploarea situației de urgență depășește capacitatea de răspuns a acestuia

Secțiunea a 3-a. Faze de urgență a acțiunilor

În funcție de locul, natura, amploarea și evoluția evenimentului, intervențiile serviciilor pentru situații de urgență sunt organizate astfel:

- urgența I - asigurată de Serviciul voluntar pentru situații de urgență al comunei Moșnița Nouă ;
- urgența a II-a – asigurată de garda de intervenție a/ale subunității în raionul (obiectivul) afectat;
- urgența a III-a – asigurată de către subunitățile Inspectoratului pentru Situații de Urgență „BANAT” al Județului Timiș;
- urgența a IV-a - asigurată prin grupări operative, dislocate la ordinul inspectorului general, al Inspectoratului General, în cazul unor intervenții de amploare și de lungă durată.

Secțiunea a 4-a. Acțiunile de protecție-intervenție

Forțele de intervenție specializate acționează conform domeniului lor de competență, pentru:

- salvarea și/sau protejarea oamenilor, animalelor și bunurilor, evacuarea și transportul victimelor, cazarea sinistraților, aprovizionarea cu alimente, medicamente și materiale de primă necesitate;

- acordarea primului ajutor medical și psihologic, precum și participarea la evacuarea populației, instituțiilor publice și operatorilor economici afectați;
- aplicarea măsurilor privind ordinea publică pe timpul producerii situației de urgență specifice;
- dirijarea și îndrumarea circulației pe direcțiile și în zonele stabilite ca accesibile;
- diminuarea și/sau eliminarea avariilor la rețele și clădiri cu funcțiuni esențiale, a căror integritate pe durata cutremurelor este vitală pentru protecția civilă: stațiile de pompieri și sediile poliției, spitale și alte construcții aferente serviciilor sanitare care sunt dotate cu secții de chirurgie și de urgență, clădirile instituțiilor cu responsabilitate în gestionarea situațiilor de urgență, în apărarea și securitatea națională, stațiile de producere și distribuție a energiei și/sau care asigură servicii esențiale pentru celelalte categorii de clădiri menționate, garajele de vehicule ale serviciilor de urgență de diferite categorii, rezervoare de apă și stații de pompare esențiale pentru situații de urgență, clădiri care conțin gaze toxice, explozivi și alte substanțe periculoase, precum și pentru căi de transport, clădiri pentru învățământ;
- limitarea proporțiilor situației de urgență specifice și înlăturarea efectelor acestora cu mijloacele din dotare.

Conform Hotărârii nr. 547 din 9 iunie 2005 pentru aprobarea Strategiei naționale de protecție civilă, **în timp de pace**, principalele misiuni strategice sunt:

- stabilirea forțelor și mijloacelor pentru realizarea unui nivel al capacității de răspuns cât mai apropiat nevoilor determinate de numărul și gradul de pericol al surselor de risc luate în evidență și monitorizate;
- realizarea măsurilor necesare pentru informarea oportună a factorilor de decizie și alarmarea populației referitor la iminenta producere a dezastrelor naturale și/sau tehnologice sau declanșarea prin surprindere a unor acțiuni militare din interior sau exterior;
- realizarea măsurilor de protecție a populației și animalelor, bunurilor materiale, valorilor de patrimoniu și factorilor de mediu conform situațiilor de risc la care ar putea fi supus teritoriul național prin evacuare, adăpostire, apărare NBC și asistență sanitară;
- pregătirea personalului de conducere în domeniul protecției civile din administrația publică centrală și locală, de la nivelul instituțiilor publice și agenților economici prin ședințe teoretice și practice, cursuri și convocări în țară și străinătate;
- instruirea populației neîncadrate, a studenților și elevilor, în vederea însușirii regulilor de comportare înainte, pe timpul și după producerea dezastrelor sau acțiunilor militare, precum și pentru acordarea autoajutorului sau a primului ajutor, în caz de dificultate;
- luarea în evidență a tuturor surselor și zonelor de risc natural și tehnologic existente pe teritoriul, în spațiul aerian și maritim al României;
- elaborarea prognozelor privind urmările probabile ale producerii unor dezastre, calculul necesarului de forțe și mijloace de intervenție pentru diferite variante;

- monitorizarea parametrilor de stare cuantificabili la toate sursele de risc luate în evidență, culegerea și prelucrarea datelor și informațiilor referitoare la depășirea limitelor de atenție;
- inițierea și elaborarea de acte normative, regulamente, instrucțiuni și norme cu privire la organizare, funcționare și principiile de întreținere a structurilor de protecție civilă pe timp de pace, criză sau război;

Măsuri pe timpul producerii dezastrului:

- salvarea (prevenirea și protecția) populației, animalelor, bunurilor materiale și valorilor de patrimoniu, de acțiunile distructive ale dezastrului prin înștiințare, alarmare și evacuare sau dispersare temporară, adăpostire, descarcerare;
- decontaminarea chimică radioactivă a personalului, terenului, clădirilor, instalațiilor și echipamentului, în cazul producerii unor accidente nucleare sau chimice;
- limitarea și înlăturarea avariilor la rețelele de utilitate publică;
- izolarea focarelor epidemiilor sau epizootiilor;
- acordarea primului ajutor, trierea și evacuarea răniților la formațiunile medicale fixe sau mobile cele mai apropiate;
- acordarea asistenței medicale specializate și spitalizarea persoanelor rănite, arse, iradiate, contaminate, intoxicate;
- amenajarea unor spații de locuit improvizate sau specializate, inclusiv a unor tabere de sinistrați (refugiați), pentru persoanele rămase fără locuințe;
- paza și supravegherea zonelor calamitate; colectarea, depozitarea, transportul și distribuirea ajutoarelor umanitare de strictă necesitate pentru populația rămasă fără locuințe;
- paza și însoțirea convoaielor umanitare;
- înlăturarea tuturor urmărilor dezastrului și participarea la refacerea condițiilor pentru reluarea, în stare de normalitate a activităților sociale și economice;

În toate situațiile în care se participă la **acțiunile de limitare și înlăturare a efectelor distructive provocate de avarii, explozii, accidente, calamități, catastrofe sau atac din aer**, comandantul forțelor ce intervin, în raport cu misiunile primite, are următoarele obligații:

- a) să asigure verificarea instalațiilor fixe de stingere și punerea în funcțiune a celor care nu au fost afectate;
- b) să realizeze dispozitive de acțiune adecvate;
- c) să asigure alimentarea continuă cu apă a autospecialelor;
- d) să realizeze dispozitive de rezervă de la surse de apă naturale, bazine și răcitoare, pentru a avea continuitate în acțiune în cazul producerii unor avarii în rețeaua de hidranți;
- e) să acționeze cu prioritate pentru salvarea răniților, accidentaților și evacuarea victimelor;

f) să acționeze pentru prevenirea producerii de explozii, incendii, inundarea unor subsoluri sau canale tehnologice și punerea în stare liberă a unor gaze toxice, care pot afecta securitatea personalului, precum și unele puncte vitale ale obiectivului;

g) să organizeze stingerea incendiilor cu prioritate în clădirile în care se află persoane și instalații vitale și periculoase la incendiu sau este prezent pericolul de explozie;

h) să organizeze, împreună cu specialiștii obiectivului, închiderea vanelor de pe conductele de gaze și lichide combustibile care pot alimenta focarele de incendiu;

i) să organizeze stingerea eşalonată a incendiilor în cazul producerii simultane a acestora, începând cu cele care periclitează viața persoanelor și instalațiile vitale;

j) să destine forțele necesare pentru supravegherea arderii dirijate, acolo unde vanele de pe conducte de gaze și lichide combustibile au fost deteriorate, precum și pe timpul descongestionării instalațiilor avariate;

k) să organizeze evacuarea apei din subsoluri și canalele tehnologice;

l) să ia măsuri pentru protecția personalului, tehnicii și materialelor de intervenție;

m) să asigure rezerva de forțe și mijloace, substanțe de intervenție, carburanți, lubrifianți, echipament de protecție și hrană din surse proprii sau, după caz, să solicite sprijinul autorităților administrației publice locale și agenților economici.

Pentru intervenția la limitarea și înlăturarea **efectelor distructive ale seismelor**, comandantul unității și subunității are următoarele obligații:

a) să stabilească locurile unde sunt surprinse persoane sub dărâmături și unde s-au produs incendii și avarii în rețelele de alimentare cu energie electrică, gaze și apă;

b) să stabilească și să destine forțele și mijloacele necesare în fiecare punct de intervenție pentru salvarea persoanelor, stingerea incendiilor, evacuarea apei din subsoluri și alimentarea cu apă a populației;

c) să raporteze eşalonului superior situația creată în zona de competență sau raionul de intervenție, măsurile întreprinse, nevoile de sprijin și orice schimbare în situația operativă;

d) să stabilească misiunile de îndeplinit la fiecare punct de intervenție, metodele și procedeele de acțiune;

e) să participe la organizarea cooperării cu celelalte forțe care acționează în cadrul punctului de intervenție;

f) să asigure sistemul de legături pentru informare, conducere și cooperare;

g) să stabilească măsurile de protecție a personalului, tehnicii și materialelor de intervenție;

h) să asigure schimbul de efective, masa și odihna acestora;

i) să asigure rezerva de substanțe de intervenție, carburanți, lubrifianți, echipament și mijloace de protecție;

j) să execute control permanent de sprijin și îndrumare la toate punctele de intervenție.

Pentru intervenția la limitarea și înlăturarea **efectelor distructive ale inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase, accidentelor la construcțiile hidrotehnice**, efectivele vor fi pregătite și dotate cu echipament adecvat și utilaje

(veste de salvare, bărci, mijloace de comunicații și informatică etc.), iar unitatea și subunitatea va îndeplini următoarele misiuni:

a) participă la salvarea persoanelor surprinse de viitură sau izolate pe insule, în/pe case sau în copaci;

b) participă la evacuarea produselor petroliere, materialelor și substanțelor care în contact cu apa reacționează producând gaze inflamabile sau toxice și incendii;

c) participă la evacuarea bunurilor materiale și animalelor periclitate;

d) acționează la stingerea incendiilor de lichide combustibile care ard pe suprafața apei și a altor incendii produse ca urmare a efectelor inundațiilor;

e) acționează pentru evacuarea apei din subsoluri, beciuri și canale tehnologice în care se află instalații vitale pentru funcționarea obiectivelor, precum și la gospodăriile cetățenești;

f) participă la alimentarea cu apă a populației din zona calamitată și a unităților industriei alimentare;

g) participă la spălarea instalațiilor tehnologice, când acest lucru se impune, pentru repunerea lor în funcțiune.

Evacuarea apei din obiective și locuințele cetățenilor se execută de regulă, cu motopompe, folosind la nevoie, ejectoarele pentru ape mici, iar transportul apei potabile se realizează cu autopompe cisternă, dezinfectate și avizate de organele sanitare din zonă. Spălarea instalațiilor tehnologice se face cu ajutorul motopompelor și autopompelor cisternă.

În scopul înlăturării efectelor distructive ale accidentelor de cale ferată, rutiere sau aeriene, alunecărilor de teren, înzăpezirilor și altor catastrofe, unitatea/subunitatea este obligată să intervină pentru salvarea oamenilor, acordarea ajutorului medical de urgență, stingerea incendiilor, evacuarea animalelor și a bunurilor materiale, precum și pentru protecția vecinătăților și mediului.

Misiunile concrete în cazul intervențiilor pentru limitarea și înlăturarea consecințelor negative provocate de avarii, explozii, accidente, calamități naturale și catastrofe, se stabilesc în raport cu forțele disponibile și mijloacele tehnice specifice cu care sunt înzestrate serviciile profesionale pentru situații de urgență, în vederea îndeplinirii misiunilor fiind antrenate și serviciile voluntare/private pentru situații de urgență.

În situația avarierii sediilor sau adăposturilor în care se află personal propriu, comandantul ia măsuri pentru:

- precizarea locurilor în care s-au produs distrugerii sau avarii și amplasarea acestora;

- acordarea ajutorului medical de urgență persoanelor care au avut de suferit;

- executarea de către personalul specializat a cercetării N.B.C.R. în perimetrul de distrugere și în apropierea acestuia;

- evacuarea răniților și a celor infectați la locurile stabilite pentru acordarea asistenței medicale și tratarea specială;

- participarea personalului propriu, alături de forțele și mijloacele prevăzute să intervină, la acțiunile de limitare și lichidare a efectelor provocate de avarii, explozii, calamități, catastrofe sau atac din aer;

- salvarea, recuperarea și evacuarea în locurile stabilite, a documentelor arhivei, tehnicii, aparaturii și celorlalte materiale din dotare;

- degajarea, dezactivarea și dezinfectarea terenului, construcțiilor și instalațiilor;
- refacerea capacității de acțiune prin completarea stocurilor de materiale și alimente, reorganizarea efectivelor și restabilirea sistemului de legături.

Secțiunea a 5-a. Instruirea

Pregătirea forțelor profesionale de intervenție se realizează în cadrul instituțiilor abilitate prin lege, pe baza unor programe adecvate avizate de inspectoratele pentru situații de urgență județene și al municipiului București și aprobate de comitetele județene/municipiului București.

Pregătirea forțelor specializate voluntare de intervenție se realizează în cadrul ONG-urilor cu scop similar.

Personalul serviciilor voluntare se antrenează, după caz:

- în poligoanele de antrenament proprii, dotate cu aparate, utilaje, aparatură și echipamente specifice intervenției în situații de urgență, inclusiv pentru concursurile profesionale;
- în poligoanele de antrenament ale inspectoratelor pentru situații de urgență județene/al municipiului București sau ale serviciilor private, în baza unor protocoale.

Pregătirea forțelor specializate voluntare de intervenție se realizează în cadrul ONG-urilor cu scop similar.

Prefecții, primarii și conducerile tehnico-administrative ale operatorilor economici și instituțiilor au obligația de a asigura cunoașterea de către forțele destinate intervenției, precum și de către populație, a modalităților de acțiune conform planurilor de analiză și acoperire a riscurilor aprobate.

Planificarea, organizarea și desfășurarea pregătirii din cadrul autorităților, organismelor și structurilor cu atribuții în domeniul situațiilor de urgență se execută având la bază următoarele acte normative:

- Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă, completată și modificată prin Legea nr. 212/2006;
- Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor;
- Legea nr. 46/1996 privind pregătirea populației pentru apărare, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului României nr. 308/1995 privind organizarea și funcționarea activității de pregătire în domeniul protecției civile;
- Ordinul Ministrului Administrației și Internelor nr. 712/2005 privind instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență, modificat și completat prin O.M.A.I. nr. 786/2005;
- Ordinul Ministrului Administrației și Internelor nr. 718/2005 pentru aprobarea Criteriilor de performanță privind structura organizatorică și dotarea serviciilor voluntare pentru situații de urgență;

- Ordinul Ministrului Administrației și Internelor nr. 1474/2006 pentru aprobarea Regulamentului de planificare, organizare, pregătire și desfășurare a activității de prevenire a situațiilor de urgență;
- Hotărârea Guvernului României nr. 1579/2005 pentru aprobarea Statutului personalului voluntar din serviciile de urgență voluntare;
- Ordinul Ministrului Administrației și Internelor nr. 160/2007 pentru aprobarea Regulamentului de planificare, organizare, desfășurare și finalizare a activității de prevenire a situațiilor de urgență prestate de serviciile voluntare și private pentru situații de urgență;
- Hotărârea Guvernului României nr. 160/2007 privind portul, descierea, condițiile de acordare și folosire a uniformei, echipamentului de protecție și semnelor distinctive ale personalului serviciilor pentru situații de urgență voluntare/private;
- Dispoziția Inspectorului general nr. 1122/I.G./23.09.2005 pentru aprobarea Metodologiei de elaborare a documentelor de organizare, planificare și evidență a învățământului din instituțiile de pregătire din subordinea Inspectoratului General;
- Ordinul Inspectorului general nr. 629 I.G. din 13.12.2006 privind organizarea și desfășurarea pregătirii în domeniul situațiilor de urgență în anul 2006.

Obiectivele pregătirii în domeniul situațiilor de urgență

Obiective generale

Îndeplinirea atribuțiilor ce revin autorităților administrației publice locale și structurilor cu atribuții în domeniu pentru prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență.

Obiective specifice

- Optimizarea activității de stabilire a măsurilor și acțiunilor specifice pentru gestionarea situațiilor de urgență civilă;
- Redimensionarea Comitetului Local pentru Situații de Urgență și a Centrului operativ potrivit necesităților operative și volumului sarcinilor de îndeplinit;
- Asigurarea fundamentării corecte a Planului de analiză și acoperire a riscurilor la nivelul unității administrative teritoriale;
- Elaborarea la nivel local a Planului pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare gestionării situațiilor de urgență;
- Redefinirea misiunilor, atribuțiilor și competențelor structurilor cu responsabilități pentru gestionarea și intervenția la situații de urgență prin coordonarea metodologică a constituirii, pregătirii și funcționării organismelor, structurilor și serviciilor pentru management și intervenție în situații de urgență;
- Colaborarea administrației locale și continuarea dezvoltării relațiilor cu instituțiile similare din străinătate;
- Derularea programului de dotare și operaționalizare a Serviciului voluntar pentru situații de urgență;

- Desfășurarea activităților de pregătire în comun a echipelor voluntare săecializate pe categorii de riscuri, în cadrul exercițiilor de alarmare și aplicațiilor organizate de către Inspectoratul pentru Situații de Urgență “Banat” al Județului Timiș.

Pregătirea în domeniul situațiilor de urgență se va realiza pe niveluri de competență, structuri funcționale și pe categorii de personal, fiind structurată astfel:

1. Pregătirea personalului de conducere din cadrul administrației publice locale cu atribuții în domeniul managementului situațiilor de urgență;
2. Pregătirea membrilor Comitetului Local pentru Situații de Urgență, Centrului Operativ cu activitate temporară, a personalului de specialitate cu atribuții în domeniile apărării împotriva incendiilor și protecției civile, precum și a personalului Serviciului Voluntar pentru Situații de Urgență;
3. Pregătirea salariaților și a populației neîncadrate în muncă.

Pregătirea personalului nominalizat la punctele nr. 1 și 2 se va executa prin:

- a) **cursuri** organizate la Centrul Național de Perfecționare a Pregătirii pentru Managementul Situațiilor de Urgență Ciolpani, Centrul Național pentru Securitate la Incendiu și Protecție Civilă București și Centrul Zonal de Pregătire Cluj - Napoca.
- b) **convocări, instructaje, antrenamente de specialitate, aplicații, exerciții și concursuri** organizate de către Inspectoratul pentru Situații de Urgență “Banat” al Județului Timiș la nivel județean și de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al nivel interjudețean și național.

Personalul de conducere din cadrul administrației publice locale cu atribuții în domeniul managementului situațiilor de urgență (primarul, viceprimarul și secretarul), va participa o dată la 2-4 ani la un curs de pregătire cu scoatere de la locul de muncă, cu durata de 5 zile, la Centrul Zonal de Pregătire Cluj-Napoca. Cursurile sunt organizate pe serii.

Președintele Comitetului Local pentru Situații de Urgență și membrii acestuia vor îndruma conducerile unităților de învățământ pentru desfășurarea pregătirii în domeniul situațiilor de urgență în condiții de eficiență și vor asigura asistență de specialitate.

3. Pregătirea salariaților și a populației neîncadrate în muncă.

Salariații primăriei, școlilor de pe teritoriul comunei precum și cei din operatorii economici se pregătesc prin instructaje și antrenamente de avertizare, alarmare, evacuare, adăpostire și prim ajutor, în funcție de tipurile de risc la care sunt supuși. Categoriile de instructaje, principiile, modalitățile, cerințele și condițiile organizării activității de instruire sunt stabilite prin O.M.A.I. nr. 712/2005, modificat și completat prin O.M.A.I. nr. 786/2005.

Populația neîncadrată în muncă se instruește prin participarea la exercițiile de alarmare publică, aplicațiile și exercițiile de specialitate, prin intermediul mass-media

și prin acțiunile derulate de organizațiile neguvernamentale, potrivit specificului acestora.

Secțiunea a 6-a. Realizarea circuitul informațional-decizional și de cooperare

Sistemul informațional-decizional cuprinde ansamblul subsistemelor destinate observării, detectării, măsurării, înregistrării, stocării și prelucrării datelor specifice, alarmării, notificării, culegerii și transmiterii informațiilor și a deciziilor de către factorii implicați în acțiunile de prevenire și gestionare a unei situații de urgență.

Informarea secretariatelor tehnice permanente ale comitetelor ierarhic superioare asupra locului producerii unei situații de urgență specifică, evoluției acesteia, efectelor negative produse, precum și asupra măsurilor luate, se realizează prin rapoarte operative.

Primarii, conducerea comitetelor județene/locale pentru situații de urgență și cele ale unităților social-economice amplasate în zone de risc, au obligația să asigure preluarea de la stațiile centrale și locale a datelor și avertizărilor meteorologice și hidrologice, în vederea declanșării acțiunilor preventive și de intervenție.

COMPUNEREA

dispozitivelor de intervenție, în funcție de organizarea acțiunilor, pe urgențe

Elemente componente ale dispozitivelor de intervenție	Urgente			
	I	a II-a	a III-a	a IV-a
Forțele serviciilor profesionale pentru situații de urgență din sectorul (sectoarele) de stingere	•	•	•	•
Forțele serviciilor profesionale pentru situații de urgență din sectorul (sectoarele) de supraveghere	•	•	•	•
Forțele serviciilor profesionale pentru situații de urgență din sectorul (sectoarele) de alimentare cu apă	•	•	•	•
Forțele serviciilor voluntare/private pentru situații de urgență	•	•	•	•
Forțele (elementele) de poliție	•	•	•	•
Forțele (subunitățile) de jandarmi		•	•	•
Formațiunile de protecție a mediului		•	•	•
Formațiunile sanitare	•	•	•	•
Serviciul de ambulanță	•	•	•	•
Alte forțe și mijloace, în funcție de caracteristicile intervenției	•	•	•	•
Comandantul intervenției	•	•	•	•
Telefonistul radist	•	•	•	•
Grupa operativă și punctul de comandă mobil al unității		•	•	•
Grupa operativă și punctul de comandă înaintat al I.G.S.U.		•	•	•
Locul (raionul) de evacuare a bunurilor materiale	•	•	•	•
Locul (raionul) de evacuare a animalelor	•	•	•	•
Punctul medical (punctul avansat de asistență medicală)	•	•	•	•
Locul (raionul) de evacuare a răniților	•	•	•	•
Punctul de asistență tehnică		•	•	•
Grupările operative			•	•
Rezerva (rezervele) de forțe, mijloace și substanțe pentru stingere la dispoziția unității		•	•	•
Rezerva generală, la dispoziția inspectorului general al I.G.S.U.				•

CAPITOLUL V. RESURSE UMANE, MATERIALE ȘI FINANCIARE

În funcție de categoriile de riscuri identificate, mecanismele și condițiile de producere/manifestare, amploarea și efectele posibile ale acestora se vor stabili tipurile de forțe și mijloace necesare de prevenire și combatere a riscurilor, astfel:

- inspecții de prevenire;
- subunități de intervenție pentru stingerea incendiilor;
- formațiuni de asistență medicală de urgență și descarcerare;
- formațiuni de protecție civilă (echipe căutare-salvare, NBC și pirotehnice);
- alte formațiuni de salvare (Crucea Roșie, SALVAMONT, scafandri profesioniști ș.a.);
- grupe de sprijin.

Activitățile preventive planificate, organizate și desfășurate în scopul acoperirii riscurilor sunt:

- controale și inspecții de prevenire
- avizare/autorizare de securitate la incendiu și protecție civilă
- acordul
- asistența tehnică de specialitate
- informarea preventivă
- pregătirea populației
- constatarea și sancționarea încălcărilor la prevederile legale
- alte forme

Pe lângă structurile serviciilor publice comunitare profesioniste pentru situații de urgență, mai pot acționa:

- unitățile poliției, jandarmeriei și poliției de frontieră;
- structurile poliției comunitare;
- unitatea specială de aviație a M.A.I.;
- unitățile specializate/detașamente din cadrul Ministerului Apărării Naționale;
- unitățile pentru asistență medicală de urgență ale Ministerului Sănătății;
- organizațiile nonguvernamentale specializate în acțiuni de salvare;
- unitățile și formațiunile sanitare și de inspecție sanitar-veterinară;
- formațiuni de pază a persoanelor și a bunurilor;
- detașamente și echipe din cadrul serviciilor publice descentralizate și societăților comerciale specializate, incluse în planurile de apărare și dotate cu forțe și mijloace de intervenție;
- formațiunile de voluntari ai societății civile specializați în intervenția în situații de urgență;
- organizați în ONG-uri cu activități specifice.

Forțele auxiliare se stabilesc din rândul populației și salariaților, formațiunilor de voluntari, altele decât cele instruite special pentru situații de urgență, care acționează conform sarcinilor stabilite pentru formațiile de protecție civilă organizate la operatorii economici și societățile comerciale în planul de apărare specific.

Resursele financiare necesare acțiunilor și măsurilor pentru prevenirea și gestionarea unei situații de urgență specifice se suportă, potrivit legii, din bugetul de stat și/sau din bugetele locale, după caz, precum și din alte surse interne și internaționale, în scopul realizării acțiunilor și măsurilor de prevenire, intervenție operativă, recuperare și reabilitare, inclusiv pentru dotarea cu utilaje, echipamente, materiale și tehnica necesare și pentru întreținerea acestora, precum și pentru pregătirea

efectivelor, atât pentru forțele profesioniste cât și pentru forțele specializate voluntare din cadrul societății civile.

La nivelul unității administrativ – teritoriale Moșnița Nouă, există următoarele structuri cu atribuții în domeniul situațiilor de urgență:

Urgența I

- Comitetul Local pentru Situații de Urgență, format din 10 membri;
- Centrul operativ pentru situații de Urgență, format din 4 membri;
- Serviciul voluntar pentru situații de urgență, format din:
 - șef serviciu voluntar;
 - compartiment de prevenire, format din voluntari având atribuții de prevenire a riscurilor producerii unor situații de urgență, prin activități de îndrumare și control;
 - echipaj de intervenție pentru stingerea incendiilor;
 - formație de salvare și prim ajutor.

Urgența a II-a

În funcție de gravitatea potențialelor riscuri existente la nivelul unității administrativ – teritoriale, pe lângă membrii S.V.S.U. mai pot participa: Postul de Poliție al comunei Moșnița Nouă, medicul uman, medicul veterinar, echipe de cetățeni.

Când situația o cere, se solicită sprijinul forțelor serviciilor profesioniste pentru situații de urgență, în speță la Detașamentul de pompieri Timișoara.

Pentru operaționalizarea și dotarea S.V.S.U., în anul 2012 s-au alocat 90.800 lei.

CAPITOLUL VI. LOGISTICA ACȚIUNILOR

Sistemul forțelor și mijloacelor de intervenție în cazul producerii unei situații de urgență se stabilește prin planurile de apărare specifice, de către autoritățile, instituțiile publice, societatea civilă și operatorii economici cu atribuții în acest domeniu, conform regulamentelor privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență specifice tipurilor de riscuri.

Forțele și mijloacele de intervenție se organizează, se stabilesc și se pregătesc din timp și acționează conform sarcinilor stabilite prin planurile de apărare specifice.

Logistica acțiunilor de pregătire teoretică și practică, de prevenire și gestionare a situației de urgență specifice se asigură de către autoritățile, instituțiile și operatorii economici cu atribuții în domeniu, în raport de răspunderi, măsuri și resurse necesare.

Forțele și mijloacele de intervenție în cazul producerii unei situații de urgență sunt cele stabilite în PAAR. Acestea se organizează, se stabilesc și se pregătesc în conformitate cu Planul de pregătire pentru situații de urgență pe anul 2012.

Logistica acțiunilor se asigură de către autoritățile locale, instituțiile și operatorii economici cu atribuții în domeniu în raport de răspunderile, măsurile și resursele necesare